

tři
scény
plné
emocí

3/2021

DIVADELNÍ REVUE *DJKT*

OPERA | ČINOHRA | MUZIKÁL | BALET

 DJKT.

DIVADLO J. K. TYLA V PLZNI

Vážení a milí diváci,
vítám Vás v nové divadelní sezóně. Sice jsme se těšili, že ji zahájíme a s mnohými z Vás se setkáme již v tradičním Průvodu Vendelín, ale to se nám ještě letos nesplní. To nevádi! Vyjde nám to napřesrok! I tak ji zahájíme opravdu velkolepě. V Týdnu odložených premiér představíme 11 nových inscenací, jež jsme pro Vás nazkoušeli během uplynulých sezón, a pod záštitou

Mons. Tomáše Holuba, biskupa plzeňské diecéze, uvedeme při příležitosti připomínky výročí smrti první české světice oratorium Antonína Dvořáka *Svatá Ludmila – 1100 let*.

Začátek sezóny si chceme vychutnat naplno. Jistě, nebude to úplně bez omezení. Pandemie ještě neskončila a bude stále nutné při vstupu do divadla prokazovat svou bezinfekčnost, stejně tak budeme i my kontrolovat umělce, ostatní divadelní zaměstnance i personál v hledištích, aby Vaše návštěva proběhla v klidu bez jakéhokoli rizika. A Vás, milí diváci, chci poprosit, abyste si před návštěvou divadla připravili všechna potřebná potvrzení a dodržovali platná nařízení. Budete-li mít jakékoli dotazy nebo Vás budou trápit nějaké nejasnosti, obraťte se na nás, na všechny dotazy Vám rádi odpovíme.

Myslím, že Vám máme po dvou ochromených sezónách co ukázat – inscenace, které mají sice rok a půl po premiéře, ale jejich reprízy se dají spočítat na prstech jedné ruky, velký balíček 11 inscenací, které jsme přivedli na svět během sezóny minulé, jednu obnovenou a 17 nových premiér plánovaných pro sezónu letošní. Vedle nich jak velkolepě, tak komorní koncerty a různé více či méně formální akce. A naším dalším krokem bude návrat k systému předplatného, jež bylo na rok 2021 kvůli pandemii přerušeno. To nás nesmírně mrzelo, ale nedalo se nic dělat. Protože chceme zůstat i nadále Vašimi partnery a nevystavovat Vás zbytečně dalšímu rušení představení a vracení vstupného, rozhodli jsme se udělat v systému předplatného několik změn. Tou největší je přechod z abonmá na kalendářní rok na předplatné sezónní, tedy na období od září do června. Došlo také k celkovému snížení počtu abonentních skupin, od něhož si slibujeme větší flexibilitu při plánování a reagování na aktuální situaci (omezení kapacity sálů, nemoci apod.). Ještě, než Vám budeme moci nabídnout abonmá na celou divadelní sezónu, můžete být součástí Předplatného 2022, pro období leden až červen 2022.

Milí diváci, vážení abonenti, těším se na setkání s Vámi, na to, že se opět budeme potkávat a navzájem si předávat tolik potřebnou životní energii.

Martin Otava
ředitel DJKT

Milí diváci... bývalí, stávající i budoucí.

Svůj poslední příspěvek do tohoto časopisu, na začátku roku 2020, jsem končila těmito slovy: „Doufám, že dokážeme, abyste i vy odcházeli z našich představení plní pozitivní energie.“ Netušila jsem, že slovo „pozitivní“ se stane strašákem nás všech. Netušila jsem, že více než rok budeme marně vyhlížet diváky a svou práci, jejímž smyslem je

hrát pro jiné, budeme předvádět... nikomu.

Vy, kteří jste přišli do divadla již před letními prázdninami, jste z nás museli cítit tu neskutečnou radost, že je opět naplněn smysl našeho konání. My jsme naopak obdivovali Vaši vstřícnost, se kterou jste překonávali nedostatek vzduchu filtrovaného respirátorem. A protože jsem optimista, věřím, že tato zkouška nezdolnosti, tolerance a vstřícnosti již pominula a ujistila nás i Vás o potřebě uměleckého zážitku. Chápu ovšem, že v někomohl vyvolat minulý rok plný věčných změn, nejistoty a krize nechuť ke sdílení cizích příběhů. Mohu jen doufat, že je to pocit přechodný a touha po kultuře se opět dostaví.

I proto v nové sezóně ještě více zvažujeme vyváženost repertoáru. Některé inscenace se teprve „rozkoukávají“, přestože od jejich premiéry „do zdi“ uplynulo pěkných pár týdnů či měsíců. Snažili jsme se, aby nezažily jen jepičí život, právě naopak. A tak nyní mohou z tvůrčí kukly konečně vylétnout do světla reflektorů činoherní motýlci: *Postřižiny*, *Králičí nora*, *Neapolská choroba*, *Španělská muška*. Ale na divákův potlesk stojí ve frontě i *Dortel*, *Každý má svou pravdu*, *Soumrak bohů* – inscenace, jejichž reprízy se dají spočítat na prstech jedné ruky.

Ke všem těmto inscenacím samozřejmě přibudou další. Dvě světové premiéry her psaných přímo pro náš činoherní soubor, pohádka Boženy Němcové, která doplní nabídku pro malé diváky, dvě nové inscenace světových autorů, ve kterých se představí celý soubor, a samozřejmě i současná dramatická tvorba na Malé scéně... Ano, tím vším se budeme snažit Vás zaujmout, potěšit i pobavit. Snad se nám to podaří. Snad se budeme scházet pravidelně a bez rozestupů. Snad se nám bude lépe dýchat...

Hodně zdraví Vám všem.

Apolena Veldová
šéfká souboru činohry

DIVADELNÍ REVUE

OPERA | ČINOHRA | MUZIKÁL | BALET

OBSAH

2-3	Premiéry / činohra Španělská muška
4-5	Premiéry / opera Italka v Alžiru
6-7	Premiéry / balet Vyhoďme ho z kola ven
8-9	Premiéry / muzikál Něco shnilého! (Something Rotten!)
10-11	Premiéry / činohra Neapolská choroba
12-13	Premiéry / činohra Vánoce na poušti
14-15	Rozhovor Petr Pýcha a Jaroslav Rudiš
16	Premiéry / činohra Křemílek a Vochomůrka
17	Mozaika
18	Kvalita souboru vzniká z vnitřní síly každého člena Rozhovor s Jiřím Pokorným
19	Krátce o Věci Makropulos Rozhovor s Norbertem Baxou
20-21	Divadlo mi vzala jednou válka, podruhé covid Rozhovor s Danuší Bělohávkovou
22-25	Mozaika
28-29	Jubilea / Vzpomínáme

Kontakty:

Ředitelství
Palackého nám. 30, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 049

Odd. prodeje a služeb,
předplatné a hromadné objednávky
Smetanovy sady 16, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 185, 378 038 186
predplatne@djkt.eu

Denní pokladna
Smetanovy sady 16, 301 00 Plzeň
Po-Pá: 9-18 hod.
tel. +420 378 038 190
vstupenky@djkt.eu

Divadelní pokladny
(hodinu před začátkem představení)
Velké divadlo, Smetanovy sady 16, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 128

Nové divadlo, Palackého nám. 30, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 059

Malá scéna, Palackého nám. 30, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 439

Odd. marketingu a propagace
Palackého nám. 30, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 180

DIVADELNÍ REVUE DJKT
vychází 4x ročně
MK ČR E 14075
Vydává: Divadlo Josefa Kajetána Tyla, příspěvková organizace,
Palackého nám. 2971/30, 301 00 Plzeň – za podpory MK ČR
a Plzeňského kraje
IČ 00078051
Ředitel DJKT: doc. MgA. Martin Otava, Ph.D.
Zřizovatel DJKT: statutární město Plzeň
Odpovědná redaktorka: Bc. Martina Drbušková
Grafické zpracování: Michal Světlík
Foto: Irena Štěrbová, archiv DJKT (není-li uvedeno jinak)
Sazba: Miroslav Herejk
Tisk: Typos, tiskařské závody, s.r.o.
3/2021 vychází 4. září 2021
Uzávěrka 9. srpna 2021. Změna programu vyhrazena.

ŠPANĚLSKÁ MUŠKA

Franz Arnold / Ernst Bach

Slavnostní premiéra 10. září 2021 na Nové scéně

Překlad **Jitka Jílková**
Režie **Natália Deáková**
Dramaturgie **Johana Němcová**
Scéna **Lukáš Kuchinka**
Kostýmy **Jana Smetanová**
Hudba **Jakub Kudláč**

„S děvčaty je to jako s hořčicí, jak vyschne, už ji nikdo nechce.“

Brilantní fraška o lásce a mnoha nedorozuměních

„Španělská muška se v Plzni povedla. Komediólní talent Michala Štěrby je už sázkou na jistotu, ale výborně si vedou všichni, i mně dosud neznámé dámy, které v Plzni zřejmě hostují. Mou favoritkou je ovšem Marie, hospodyně u Klinkeových. Rozesmát vedrem zpitomělé diváky, kteří sedí v rouškách ob sedadlo, nejspíš není snadné, ale Natálii Deákové se to hravě podařilo.“

z reakcí diváků, I-DIVADLO.CZ, 18. června 2021

Marek Mikulášek

Zuzana Ščerbová, Michal Štěrba

scéna ze hry

Barbora Křupková, Lýdie Šafářová, Monika Šváblová

ITALKA V ALŽÍRU

Gioachino Rossini

Slavnostní premiéra 10. září 2021
ve Velkém divadle

Hudební nastudování **Jiří Štrunc**
Dirigent **Jiří Petrdlík / Jiří Štrunc**
Režie **Jakub Hliněnský**
Scéna, kostýmy a projekce **Aleš Valášek**
Dramaturgie **Zbyněk Brabec**
Sbormistr **Jakub Zicha**
Choreografie **Martin Šinták**
Hudební příprava **Maxim Averkiev, Martin Marek**

„Je to dokonalé, doporučuji, byla jsem nadšená a okouzlená.“

z reakcí diváků na sociálních sítích

„Uvést komedii tak, aby skutečně bavila, není samozřejmostí. Jakub Hliněnský má nezpochybnitelný talent a ve své první velké režii prokázal cit pro žánr i autora. Rossiniho dílu nechává jeho ráz, poetiku, atributy, nedeformuje děj ani charakter postavy, proto se mu daří úspěšně rozehrát alžírskou komediální zápletku a oddychová letní komedie ožívá. Hliněnský inscenuje Rossiniho *Italku* s respektem k hudbě jako hlavní složce opery, neodsouvá ji do druhého plánu, jak tomu v poslední době u mnohých inscenací bývá. Tento soulad dění na jevišti s hudbou si zaslouží nepochybně ocenění.“

Gabriela Špalková, OPERA PLUS, 8. června 2021

„Hrát Rossiniho *Italku* v Alžíru si může dovolit jen soubor, který má prvotřídní Donnu Isabellu do hlavního ženského partu opery – a takovou premiérová Michaela Zajmí bezsporně je. Její měkký, dobře posazený mezzosoprán příjemného tónu nároky role vyhovuje, její koloratura zní uvolněně a elegantně způsob jejího přednesu včetně výrazu je velkou předností představení.“

„Alternantkou Michaely Zajmí v titulní roli je místní Jana Piorecká, která Isabellou dosáhla dalšího významného úspěchu na své dráze sólové pěvkyně. Její *Italka* zaujme především herecky, srší ženskostí a dokonale ovládá umění manipulace. Její drobné gesto rukou a úsměv napoví mnoho o vztahu s Lindorem či koketně vytvořeným záhybem dlouhé sukně v mžiku ovládne Mustafovu žádostivost.“

Václav Bečvář, OPERA JOURNAL, 7. a 14. června 2021

Pavel Klečka, Jana Piorecká

Ivana Šaková, Zuzana Kopřivová, Jevhen Šokalo, Jiří Sulženko

Jevhen Šokalo, Petra Vondrová, Lucie Kaňková, Pavel Klečka, dámy baletu, sbor opery

VYHOĎME HO Z KOLA VEN

Simon Lovermann / Dustin Klein

Podle hry Dalea Wassermana *Přelet nad kukaččím hnízdem*,
vzniklé na základě románu Kena Keseyho

Slavnostní premiéra 4. září 2021
na Malé scéně

Libreto, choreografie a režie **Dustin Klein**

Hudba **Simon Lovermann**

Zvuky, vokály **Felix von Bredow**

Scéna **Dustin Klein**

Kostýmy **Louise Flanagan a Dustin Klein**

Světelný design **Jakub Sloup**

Projekce **Simon Lovermann a Dustin Klein**

Asistenti choreografa **Markéta Pospíšilová a Richard Ševčík**

„...klobouk dolů. Velmi jiné, inovativní, monstrózní. ...za mě trefa do černého.“

z reakcí diváků na sociálních sítích

„Naprosto skvělé představení!“

z reakcí diváků na sociálních sítích

„Převést dramatem a především filmem proslavenou předlohu do taneční podoby byla pro Dustina Kleina velká výzva. K nesnadnému tématu přistoupil s obdivuhodnou invencí a na Malé scéně vytvořil unikátní taneční představení, které v jedné hodině vystihuje podstatu původního díla současnými vysoce sdělnými a vysoce divadelními prostředky. Tak jako si on zaslouží velké uznání za přístup k dílu a za originalitu inscenace, tak si takové uznání zaslouží i výborné taneční a herecké

výkony všech účinkujících v čele s Richardem Ševčíkem v hlavní roli McMurphyho. [...] Choreografie má v sobě humor, vtip, nadhled, pod povrchem však tušíte tragédii, která vygraduje v sugestivním závěru. Dramatičnost scény McMurphyho konce vystavěl Dustin Klein jako sérii kratičkých živých obrazů. Jako bychom vedle sebe poskládali jednotlivá filmová políčka natočené sekvence. Odděluje je jen stříhová temnota v sále. Gradace tragédie je dokonalá.“

Gabriela Špalková, OPERA PLUS, 1. června 2021

Karel Audy, Ondřej Potužník, Richard Ševčík, Gaëtan Pires,
Mischa Alexander Hall

Sara Aurora Antikainen

Mami Hagihara, Sara Aurora Antikainen, Gaëtan Pires

Richard Ševčík, Thierry Lynn Jaquetmet

NĚCO SHNILÉHO! (SOMETHING ROTTEN!)

Karey Kirkpatrick / John O'Farrell /
Wayne Kirkpatrick

Uvádíme v licenci Music Theatre International Europe Ltd.

Slavnostní premiéra 9. září 2021
na Nové scéně

Libreto **Karey Kirkpatrick, John O'Farrell**
Hudba a texty písní **Wayne Kirkpatrick, Karey Kirkpatrick**
Námět **Karey Kirkpatrick a Wayne Kirkpatrick**
Překlad **Pavel Bár a Lumír Olšovský**

Režie **Lumír Olšovský**
Hudební nastudování **Dalibor Bárta**
Choreografie **Ivana Hannichová**
Dirigent **Dalibor Bárta / Pavel Kantořík**
Dramaturgie **Pavel Bár**
Scéna **Dave Benson**
Kostýmy **Kateřina Bláhová**
Pěvecké nastudování **Sára Bukovská**
Sound design **Tomáš Lorenc**
Lighting design **David Janeček**

„K zulíbání jsou ovšem nejen oba Prckové, ale i překlad pánů Bárta a Olšovského. Je to hravé, chytré, vtipné, lascivní humor bravurně balancuje na hraně. Inscenace se nebere vážně, pobaví citacemi nejen z muzikálů. Hvězdou je samozřejmě Jozef Hruškoci – a to naprosto spolehlivě. Ale hvězd je na tomhle kusu muzikálového nebe hodně. [...] Scéna připomíná divadlo Globe a je skvěle variabilní, z kostýmů v dobrém přechází zrak.“

z reakcí diváků, I-DIVADLO.CZ, 22. června 2021

„Na česká jeviště konečně vstoupil opravdový muzikál jako z Broadwaye. Plzeňské provedení postrádá sebe-menší nedostatek. Skvělá scéna, kostýmy, překlad a hlavně výkony všech na jevišti.“

z reakcí diváků, I-DIVADLO.CZ, 22. června 2021

„Divadlo J. K. Tyla uvedlo muzikál, který má ambici stát se muzikálovým hitem roku. Vsadilo na inscenaci *Něco shnilého!*, jež nabízí na západočeském jevišti skutečně broadwayskou show se vším všudy.“

Barbora Bittnerová, INFORMUJ.CZ, 27. června 2021

„To bylo něco neskutečného! Skvělá show plná excelentních tanečních čísel, vtipných momentů, hravých písní a narážek na ostatní muzikálová díla. Z obsazení určitě vyzdvihnou J. Hruškociho a M. Holce, kteří bojovali proti opravdu okouzujícímu D. Krausovi (Shakespeare v jeho podání si získá snad každého diváka). [...] Už teď se nemohu dočkat dalších repríz, které uvidím. Tohle lze totiž vidět opravdu jen v DJKT!“

z reakcí diváků, I-DIVADLO.CZ, 23. června 2021

Dušan Kraus, Jozef Hruškoci

Jozef Hruškoci, Soňa Hanzlíčková

Jozef Hruškoci, company

Martin Holec, Karolína Jägerová

NEAPOLSKÁ CHOROBA

Karel Steigerwald

Slavnostní premiéra 8. září 2021
ve Velkém divadle

Režie **Břetislav Rychlík**
Dramaturgie **Zdeněk Janál**
Scéna **Martin Černý**
Kostýmy **Markéta Sládečková**
Hudba **Petr Hromádka**
Pohybová spolupráce **Zuzana Hradilová, Ondřej Jiráček**
Světelný design **Antonín Pflieger**

„Odkáživa jsem si myslela, jednou bude líp, a najednou vidím, že líp už bylo tenkrát, když jsme na to zlepšení teprve čekali.“

citace ze hry

„Byli jsme včera s přáteli, bylo to super!“

z reakcí diváků na sociálních sítích

Jana Kubátová, Josef Nechutný

Zdeněk Hruška, Jan Malář, Pavel Pavlovský, Karel Vondrášek

Veronika Pichlerová, Karel Vondrášek

Zdeněk Hruška, Pavel Pavlovský, Karel Vondrášek

VÁNOCE NA POUŠTI

Petr Pýcha / Jaroslav Rudiš

Premiéra 23. října 2021
na Nové scéně

Režie **Natália Deáková**
Dramaturgie a úprava textu **Johana Němcová**
Scéna **Lukáš Kuchinka**
Kostýmy **Jana Smetanová**
Hudba **Ondřej Švandrlík**
Video **Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara**
Světelný design **Jakub Sloup**

Olin **Martin Stránský**
Kenedy **Zdeněk Hruška**
Doktor **Jaroslav Matějka**
Tereza **Zuzana Ščerbová**
Matka **Olina Monika Švábová**
Artyk **Vladimír Pokorný**
Starej Kenedy **Pavel Pavlovský**
Gábina **Eliška Vocelová j. h.**
Fanoušci, Kluk, Sestra, Muž **Veronika Brankov, Martin Chmelař, David Kubát**

Zdeněk Hruška, Martin Stránský, Jaroslav Matějka
foto Martina Root

Neuvěřitelný příběh nejslavnější české rockové kapely všech dob!

Melancholická komedie *Vánoce na poušti* je zbrusu nová původní česká hra psaná pro soubor činohry DJKT. Pracovní název zněl v době jejího vzniku *Taturk*, což je název rockové kapely, o které hra pojednává. Hru pro činoherní soubor napsali současní úspěšní dramatici a spisovatelé Petr Pýcha a Jaroslav Rudiš. Pro režisérku Natálii Deákovou půjde již o třetí setkání s těmito tvůrci. V roce 2005 inscenovala v Činoherním studiu Ústí nad Labem *Aloise Nebela* (Rudiš, Jaromír 99) a celkem nedávno na tomtéž místě jejich společnou hru *Lidojedi* (2017), která se s úspěchem představila i v Plzni.

Veřejnosti je známý především prozaik Jaroslav Rudiš (narozen 1972 v Turnově), autor románů *Nebe pod Berlínem*, *Grandhotel*, *Potichu*, *Konec punku v Helsinkách*, *Národní třída* a *Winterbergova poslední cesta*. Jeho díla jsou hojně oceňována a překládána do mnoha světových jazyků. Získal

například cenu Jiřího Ortena a čtenářskou cenu Magnesia Litera. Obdržel německou Cenu literárních domů. S Jaromírem 99 vytvořil úspěšnou komiksovou trilogii *Alois Nebel*. Je spoluautorem několika českých a německých rozhlasových a divadelních her i filmových scénářů, z nich nejznámější je scénář k filmovému zpracování komiksu *Alois Nebel* či scénář k filmu *Grandhotel* podle jeho stejnojmenného románu.

Jaroslav Rudiš vyrostl v Lomnici nad Popelkou. Navštěvoval gymnázium v Turnově, po něm vystudoval Pedagogickou fakultu Technické univerzity v Liberci (obor němčina-dějepis). Dále studoval v Praze a Curychu. V letech 2001 až 2002 pobýval v Berlíně, kde obdržel novinářské stipendium na Svobodné univerzitě. Pracoval jako učitel, DJ, manažer punkové skupiny, hotelový portýr a od roku 1998 s přestávkami jako novinář v deníku Právo. Od roku 2006 je spisovatelem na volné noze. Píše také písňové texty (mj. pro skupiny Umakart

návrh scény Lukáše Kuchinky

a Lety mimo). S Jaromírem 99 založil hudební skupinu Kafka Band, se kterou vydali alba *Zátek* a *Amerika*. Žije a pracuje střídavě v Čechách a Německu. S Petrem Pýchou jsou kamarádi od dětství, napsali společně několik divadelních a rozhlasových her.

Scenárista a dramatik Petr Pýcha (narozen 1972 v Mostě), autor doma i v cizině úspěšných rozhlasových her a filmových scénářů, vystudoval Pedagogickou fakultu v Hradci Králové a poté začal učit na Gymnáziu Ivana Olbrachta v Semilech. Žije se ženou a třemi dětmi v Lomnici nad Popelkou, je místním zvoníkem a včelařem. Za scénář k road movie *Všechno bude* získal v roce 2018 Českého lva.

Zajímavostí je, že scénář k filmu *Všechno bude* byl původně napsán jako rozhlasová hra pro Český rozhlas, se kterým scenárista Petr Pýcha už v předchozích letech spolupracoval (např. *Lidojedi*, *Benzína Dehtov*, *Léto v Laponsku*, *Bulhar*). Veřejnoprávnímu rádiu se ale nelíbila vulgární mluva obou mladých protagonistů a chtěli ji vyškrtat, což se nelíbilo autorovi. S kamarádem a filmovým režisérem Vladimírem Michálkem se domluvili na zfilmování jeho příběhu, Petr Pýcha si měl vybrat pět režisérů (od nejvíce žádaného po nejméně), které by se scénářem oslovil. Petr Pýcha na prvním místě jmenoval Olmu Omerzu, protože se mu líbil Olmův film *Příliš mladá noc* (2012). Režiséra příběh zaujal a vzešla z toho cenami ověřená úspěšná spolupráce.

Jeho první divadelní hra *Republika za koně a fotbal* získala několik cen na přehlídkách nezávislého a amatérského divadla. V roce 2005 napsal s kamarádem z dětství Jaroslavem Rudišem *Léto v Laponsku* (divadelní roadstory o dlouhé cestě na sever). Hra obdržela tuzemské divadelní ocenění Cena Alfréda Radoka a Cenu Českého rozhlasu 3 – Vltava. Uváděná byla na domácích scénách i ve Finsku. V tandemu s Jaroslavem Rudišem píše další hry, *Strange Love* – nominována na Cenu Alfréda Radoka v kategorii inscenovaných českých her (Činoherní studio Ústí nad Labem), *Salcburský guláš*, *Lidojedi*, *Benzína Dehtov*...

Poslední dobou se čím dál více věnuje psaní filmových scénářů (*Úhoři mají nabito*, 2019, a *Atlas ptáků*, 2021). Po-

slední jmenovaný bude mít letos premiéru v hlavní soutěži MFF v Karlových Varech.

Zhruba před rokem jsme oba autory oslovili, zda by nechtěli pro činohru našeho divadla napsat komedii či tragikomedii s písněmi. Na nabídku kývli a první návrh jejich synopse zněl: „*Neuvěřitelný příběh české rockové skupiny Taturk. Kdysi byli stejně slavní jako Lucie, pak se po nich slehla zem. V jedné zemi jsou ale stále populární, aniž o tom vědí – v Turkmenistánu. Jejich cestu zpátky ke slávě a penězům však zhatí tragická událost.*“ U této základní dějové linky i zůstalo. Hlavní postavu bývalého zpěváka, kytaristy a frontmana uznávané skupiny, momentálně prožívajícího krizi středního věku, si zahrává Martin Stránský. Slavnou tříčlennou kapelu doplní baskytarista Zdeněk Hruška a bubeník Jaroslav Matějka. V dalších rolích se představí Monika Švábová, Zuzana Ščerbová, Vladimír Pokorný, Pavel Pavlovský, jako host Eliška Vocelová a další.

Jak je pro díla těchto autorů typické, i tady půjde o jemně smutnou komedii. Texty této autorské dvojice (a to i v případě, že píše každý zvlášť) vypadají poměrně nenápadně... Žádné velké dramatické příběhy, hrdinové či šokující zápletky. Výjimečnost jejich textů spočívá v pravém opaku. Postavy, které píšou, jsou spíše antihrdinové, outsideri, problematictí asociálové... Síla jejich her je právě v obyčejném příběhu malého českého člověka zasazeného do prostředí, které všichni důvěrně známe. Mistrně ukáží jeho malost a směšnost, ale zároveň i velikost a krásu. Dalším poznávacím rysem Rudišových a Pýchových děl je humor – postupuje všemi jejich texty a dělá z nich žánrově povětšinou hořké komedie či tragikomedie. To vše – namíchané s inteligencí a jemností, aniž by sklouzli k laciné podbíživosti – vytváří dohromady melancholickou, nostalgickou poetiku, na kterou se teď mohou těšit i diváci plzeňského divadla.

Johana Němcová

Rozhovor s Jaroslavem Rudišem a Petrem Pýchou

autory připravované komedie *Vánoce na poušti*

Jardo, Petře, kdy jste se poprvé potkali?

JR: Na základce v Lomnici nad Popelkou, kde jsme oba vyrostli. Ale dost možná vlastně asi na nádraží, kde pracovala Petrova mamka. A kam já jsem chodil čumět na vlaky.

PP: Stál na nástupišti, vlaky jezdily kolem a bylo zbytečné na něj mluvit, protože v tu chvíli byl trochu v transu. Pak jsme se přes město docourali k Rudišům a já si tam půjčoval nejstarší čísla Čtyřlístků z počátků sedmdesátek.

A kdy vás napadlo, že spolu začnete psát?

JR: Jedno léto jsme pracovali na brigádě v továrně na piškoty u nás v Lomnici. A začali na lince psát poezii inspirovanou těmi piškoty a taky divadlem Sklep pod pseudonymem Jára Pýcha.

PP: Klouzá se, klouzá skluzavka / na ní černoušek a mulatka / klouzájí se spolu / poprvé na Severním pólu.

Jardu jsem poprvé potkala kolem roku 2005 v Činoherním studiu v Ústí nad Labem. Měl za sebou první úspěch s románem *Nebe pod Berlínem*, získal za něj čtenářskou cenu Magnesia Litera, v Respektu vycházel jeho *Alois Nebel* (spoluautor Jaromír 99) coby komiksový seriál... Tehdy se jméno Jaroslav Rudiš začalo dostávat do povědomí českého čtenáře. Oslovila tě tehdy Natálie Deáková (režisérka a tehdejší umělecká šéfka ČS), že by ráda udělala Aloise Nebela na divadle. To bylo dávno předtím, než byl úspěšně zfilmován a než se stal slavným. Jak na tu inscenaci vzpomínáš ty?

JR: To byla pro mě naprosto zásadní věc, malá revoluce. Už předtím jsem si zkoušel něco psát pro divadlo, ale takhle spolupráce to všechno posunula. Hodně jsem se toho naučil. Myslím, že Činoherák měl skvělý čich. Z *Aloise* se skutečně stal fenomén, až jistý kult. Zejména tedy po filmu Tomáše Luňáka. Ale první adaptace byla ta v Ústí a Leoš Noha byl fenomenální Alois. Mně se strašně líbilo, jak to Natálka udělala. Drsné, ale taky poetické představení. A taky hodně vtipné. Od té doby se cítím s Činoherákem spojený. Podle mě je to jedno z nejlepších divadel u nás.

Chvíli po *Nebelovi* jste (již oba, ve vašem autorském tandemu) napsali pro Činoherák hru *Strange Love*, o posledním fanouškovi Depeche Mode v Čechách (režie Thomas Zielinski). I na tu inscenaci vzpomínám ráda. Na představení jezdili „depešáci“ ze všech koutů republiky. Pamatuji si, že v hledišti bylo hodně černě oblečených lidí. Oba tituly se hrály s úspěchem velmi dlouho. To byla jedna z vašich prvních her, pokud se nemýlím?

JR: První bylo *Léto v Laponsku*, taková lehká road movie o cestě na sever...

PP: ...a do dospělosti.

JR: Pak přišlo *Strange Love*.

PP: Ty dvě hry šly rychle za sebou. Do roka.

JR: A nával fanoušků Depeche Mode byl opravdu velký. Někteří tu hru viděli snad desetkrát.

PP: Výjimečný byl večírek po premiéře, regulérní depešácký koncert.

Kterou postavu ze svých textů máte nejraději? A proč?

JR: Já mám moc rád teď Olina z naší nové hry *Vánoce na poušti*. Tragikomická postava, talentovaný muzikant, ztracený ale v životě a ve svých „stíhách“. Myslím, že se diváci budou skvěle bavit.

PP: Olina jsem si teď taky vrchovatě užil. Je mi ho líto, ale současně – nemůžu si pomoci – se mu musím smát. Někdy bych ho zabil, ale pak se v něm nastartuje rváč a já jdu s ním. To, že jsme od počátku věděli, že Olina bude hrát Martin Stránský, jsme brali jako výhodu.

foto soukromý archiv

Ovlivnilo nějak styl vašeho psaní to, že jste spolu vyrůstali v Lomnici nad Popelkou? Co pro vás znamená Lomnice nad Popelkou?

PP: Lomnice je všechno, komunikační síť, kterou od svých sedmi spřádáme. Nevím... když se třeba řekne taková absurdita jako pionýrský oddíl Rudá včelka, hned oba víme... nebo starý kinař pan Zelenka nebo pečky z čokoládoven nebo hospoda Babylon... To všechno jsou natažená vlákna, po kterých to mezi námi sviští.

JR: Sice nyní žiju hlavně v Berlíně, ale stejně jsem v Lomnici doma. To tak prostě je, to nejde jen tak změnit. Do Lomnice se pravidelně vracím. Těším se na pivo, na rodinu a na Petra a jeho ženu a na naše procházky kolem našeho města. A do sauny. A taky do kina. To je myslím na Lomnici skvělé – má velmi bohatý kulturní život. A skvělé moderní kino s kavárnou, kde často píšeme.

Které dílo se vám nejvíc povedlo či ho máte nejraději?

JR: Osobně mám velmi rád naši malou rozhlasovou hru *Salcburský guláš* o dvou starých kamarádech, kteří mají nevyřešenou minulost. A ten jeden večer se do toho dají. Myslím, že by to byla i skvělá divadelní hra.

PP: Shoda. *Salcburák* mám taky moc rád. Vedle našich dalších her, které se hrály v divadlech, natočil je rozhlas, něco vyšlo na CD, působí *Salcburský guláš* nenápadně. I když se realizace v ČRO moc povedla. Dva kamarádi, bývalý profesionální hasič a jediný učitel na harfu ve střední Evropě, nezacelené šrámy, politika, celá druhá půlka 20. století během jednoho večera.

Hra *Vánoce na poušti* vznikala na zakázku. Zadání znělo: Napsat hru pro činohru DJKT, na Novou scénu, žánr tragikomédie či hořká komedie. Je to příběh o bývalé slavné rockové skupině, u hlavního představitele můžeme mluvit o krizi středního věku... Jste ve stejném věku jako hlavní postavy, Jarda má rockovou skupinu Kafka Band... Pociťujete na sobě něco podobného jako Olin? Jak moc čerpáte v téhle hře z osobního života?

JR: Hudba mě velmi inspiruje a proniká i do mého a myslím, že i našeho psaní. A je fakt, že pár zážitků z koncertů a šaten a zkušeben se do té hry dostalo. Něco jsem sám zažil, něco odposlechnul.

PP: Hudba, muzikanti, fanoušci kapel do našich scénářů patří. *Salcburský guláš, Podletí, Strange Love*. Vypadá to, jako bychom si nemohli pomoci. Ale v případě *Vánoc na poušti* jsme se opravdu nechali vést zadáním, protože kromě zmíněných očekávání v něm byla i poznámka, že by bylo fajn, kdyby součástí hry byly písničky. Takže jsme to vzali tou nejpřímější cestou a vymysleli si postavu muzikanta, kterému jsme pořádně naložili, včetně té krize středního věku, a pak sledovali, jestli to dá.

Hra *Vánoce na poušti* vznikala ve velmi specifickém „koronavirovém“ roce. Ovlivnilo to nějak jeho konečnou podobu?

JR: No, psali jsme ji trochu na dálku. Petr v Lomnici, já v Berlíně. Ale naštěstí jsme se sešli loni v létě u Petra na chalupě, vařili si, chodili na pivo a nahodili první velmi hrubou verzi.

PP: Poslední scénář, který jsme předtím spolu psali, bylo *Podletí*, to bylo už pět let zpátky. Takže ta chuť zase se do něčeho pustit měla v sobě takovou energii, že nás dost dobře přenesla přes všechna omezení.

Docela vám závidím váš způsob života, respektive to, jak spolu tvoříte. Sejdete se většinou na chalupě, v hospodě, na koupališti, pod ořešákem a píšete. Je to tak? Jak většinou vaše společné texty vznikají?

PP: Technicky se to asi popsát dá, ale asi ne přesně. Ale třeba... loni v létě zavolał Jaroovi Kuba Žáček, herec z Divadla Na zábradlí, jestli bychom pro něj a Petra Čtvrtníčka něco nenapsali. Po *Vánocích na poušti* a plzeňském divadle to byla krátce po sobě druhá nabídka. A my jsme nevěděli, co s tím. A asi o měsíc později jdeme na procházku u nás kolem kopce a najednou nás napadne situace dvou postav. Absurdní a vtipná a smutná a my ji začneme rozebírat a trochu si ji přehrávat, a než dorazíme domů, máme to po kupě. A mimoděk zjistíme, že by to mohlo být to, o čem Jakub Žáček mluvil.

JR: To je prostě velká klika, že si tak rozumíme. Ve dvou to jde navíc dost rychle dopředu, ale musíte být prostě na sebe pod tím ořešákem naladěni.

I přesto, že vám za rok bude padesát, na mě oba působíte jako kluci, čím to je?

JR: Pravidelnou saunou.

PP: Mám v Lomnici devadesátiletého souseda a ten říká – Jen ať lidi blbnou, já se rád bavím. Má pravdu.

Děkuji za rozhovor!

Johana Němcová

ČESKÝ TÝDEN S ČINOHROU

Přijďte za námi na Malou scénu objevovat neobjevené!

Namísto obvyklé podzimní premiéry komorní inscenace na Malé scéně soubor činohry připravil drobné překvapení v podobě celého týdne napěchovaného hned několika menšími premiérami. Každý večer v týdnu od 2. do 6. listopadu budou mít zájemci možnost vidět jinou činoherní novinku – menší inscenaci či scénický projekt. Ve všech případech půjde o netradiční zpracování různorodých žánrů. Soubor by tak rád přiblížil činoherní možnosti i z jiných úhlů pohledu, než je běžné. O pestrost žánrovou ani tematickou nebude vsutku nouze. Společným jmenovatelem bude česká provenience – tímto týdenním projektem se tak stvrdí ryze české zaměření letošního roku 2021 v plzeňské činohře.

2. LISTOPADU | 19.00

MELODRAMATICKÝ KABARET OD DVOŘÁKA K VODŇANSKÉMU

celkem 12 ukávek z české tvorby 19. a 20. století a jedno dílko zcela nové, které právě vzniká v plzeňské činoherně-hudební kuchyni

3. LISTOPADU | 19.00

DDD OTÁZKY

představení DDD pro rodiče a příznivce

4. LISTOPADU | 19.00

STUD, PUD, ÚD

ANEB ČESKÁ EROTIKA ZA RAKOUSKO-UHERSKA

uskupení MOPED, které již inscenovalo 1 × 6 *pohádek* nebo *V žen Karla IV.*, připravilo fiktivní seminář s mottem „Takovéhle těleso mně by se tam nevešlo“

5. LISTOPADU | 19.00

JAK BOŽENA NĚMCOVÁ PŘEDČÍTALA V BRNĚ

scénické čtení hry Milana Uhdeho, kterou diváci již mohli v režii herce Libora Stacha vidět v mimořádné podobě „zoom-inscenace“

6. LISTOPADU | 17.00

VZPOMÍNKOVÝ VEČER NA MIROSLAVA HORNÍČKA

scénické čtení z děl plzeňského rodáka v podání herecké i manželské dvojice Moniky Švábové a Pavla Pavlovského se uskuteční v komorní atmosféře Foyer Miroslava Horníčka na Malé scéně

6. LISTOPADU | 19.00

ŠUMNÉ STOPY LIPUSE A LINDAUERA ANEB ZA MAORY S KAMEROU

krátká dobrodružná cesta s režisérem Radovanem Lipusem na Nový Zéland v podobě osobitě komentované projekce jednoho dílu z oblíbeného televizního projektu *Šumné stopy*

KŘEMÍLEK A VOCHOMŮRKA

Václav Čtvrtek / Petr Slunečko

Slavnostní premiéra 5. září 2021 na Malé scéně

Úprava a režie **Vladimír Čepek**
 Dramaturgie **Klára Špičková**
 Scéna a kostýmy **Petra Krčmářová**
 Hudba **Hudební duo Míza**
 (Martin Zahálka ml.,
 Marek Mikulášek)
 Texty písní **Vladimír Čepek**
 Světelný design **Antonín Pflieger**

Ohlédnutí za baletním galavečere

Neděle 12. června patřila ve Velkém divadle souboru baletu, který po dlouhé vynucené pauze připravil pro své fanoušky poutavý komponovaný večer. Diváci mohli zhlédnout nejen nejzajímavější taneční čísla ze současného repertoáru, např. pas de deux ze třetího jednání *Labutího jezera* či tango ze *Zkrocení zlé ženy*, malou ochutnávku z připravované premiéry příští sezóny – *Dona Quijota*, ale zároveň i ukázky ze soudobých choreografií, mezi jejichž autory vedle zkušeného šéfa souboru baletu Jiřího Pokorného a dlouholetého sólisty a choreografa Richarda Ševčíka byli i jednotliví členové souboru – Michal Lenner, Mischa Alexander Hall a Thierry Lynn Jaquemet.

Richard Ševčík, Michal Lenner

Afrodití Vasilakopoulou

Karel Audy, Mami Hagihara

Na scénu! počtvrté

Herecké, pěvecké a taneční workshopy, přednášky, praktické ukázky z muzikálové zkoušky, vystoupení studentů uměleckých škol i profesionální představení nabídli čtvrtý ročník festivalu muzikálových nadějí – Na scénu!, který poslední červnový týden proběhl v Novém divadle. Mezi lektory se vedle stálců festivalu, například Evy Spoustové, Michaela Prostějovského či Lumíra Olšovského, objevila nová zvučná jména. Studenti uměleckých škol, muzikáloví fanoušci i široká veřejnost tak mohli pod vedením uznávaného režiséra Radka Balaše objevit muzikál v sobě nebo navštívit přednášku dramaturgyně Národního divadla moravskoslezského Hany Novákové, která se zaměřila na téma koncepčního muzikálu a jeho zásadního tvůrce Stephen Sondheim.

Radek Balaš, Jana Balašová

Hana Nováková

Tereza Koželuhová

Kvalita souboru vzniká z vnitřní síly každého člena

Rozhovor se šéfem souboru baletu Jiřím Pokorným při příležitosti jeho životního jubilea

Šéfem baletu ses stal v pouhých 32 letech, kdy jsi opustil aktivní kariéru sólisty baletu Národního divadla. Dokážeš si ještě vzpomenout, jaký byl tvůj první den v nové práci? Nádherně jsem se těšil, protože soubor jsem už znal z dřívějšího hostování v Plzni. Vzpomínám si na skutečně první den, kdy se tanečníci po sobě udiveně dívali, když jsem řekl, že nejdřív bude trénink a pak seznámení s koncepcí a s novou sezónou. Všeobecně během práce, tréninků a zkoušek vzniká neuchopitelná komunikace, kde se střetávají od prvního okamžiku energie, empatie, přístup a vnímání, které na sebe navzájem působí. Téhož dne začaly zkoušky na premiéru baletu *Někdo to horké rád* a sólová zkouška na *Labutí jezero*, kde stačilo jen podporovat a usměrňovat skvělý náboj tanečníků.

Jaké byly plány či sny začínajícího šéfa baletu?

Identita a svébytnost souboru, kde kvalita vzniká z vnitřní síly každého a propojuje se v jeden celek, a nastudování nových děl přímo pro tanečníky. Podporovat české umění s vlivem jiných kultur, protože všichni jsme propojeni. Plány a sny se postupně stávají realitou, například navýšení počtu baletních premiér a aktivit s diváky nebo spolupráce se zahraničními choreografy a umělci.

Takže se je podařilo naplnit. Nebo bylo nutné někde slevit ze svých nároků?

Divadlo je každodenní alchymie s vizí, o které jsem mluvil. V praxi to funguje tak, že vaše ideální vize jsou formovány každodenními možnostmi. Od scénicko-technických eventualit, náhlých nemocí v souboru, finanční otázky atd. Krůček po krůčku se rýsují i z nutných kompromisů další pohledy na celkové vyznění inscenace. Navzájem se podporují a najednou zjistíte, že z nároků, ze kterých nejdřív slevíte, může vzniknout nová svébytná síla.

Za tvého působení v plzeňském souboru umělecky vyrostla řada výrazných tanečníků. Jaký je tvůj recept na podchycení talentů a následnou práci s nimi, aby z více či méně horlivých nováčků vyrostly osobnosti, které se nejen zapíší do povědomí diváků, ale dokáží být i vzorem pro ostatní členy souboru...

Myslím si, že vzájemné sblížení a hlavně důvěra je důležitým začátkem. Hlavně se nedohadovat ohledně nedorozumění. Přece jen každý umělec a člověk se pohybuje v různých rovinách a úrovních. Jde o to, naladit se a stále na tom pracovat. To je radost, která je nepřehlédnutelná a dokáže přiblížit tvorbu i začínajícím umělcům. Je to alchymie, která se nehmataelně spojí pak i s diváky. A to je velmi silné pouto.

Věnuješ se také choreografii, na svém kontě máš kromě oper, operet a muzikálů i řadu celovečerních baletů. Kdy se v tobě „probudil“ choreograf a na kterou práci vzpomínáš obzvláště rád?

Nevím, zda se tomu říká probuzení, když začnete v dětství okamžitě tančit, když slyšíte hudbu, a představujete si hned prolínající živý příběh, právě v kontextu hudby. Největší inspirací mi ovšem stále zůstává hudba a vnitřní instinkt. V poslední době nejraději vzpomínám na in-

po premiéře baletu Korzár (2019)

scenaci *Chaplina*, kde jsme se snažili podchytit i scénický tvar, který v sobě nese Nová scéna, nebo na poslední choreografii pro *Balet Gala* pro naše tanečníky na hudbu Gustava Mahlera.

Do repertoáru souboru vybíráš jak klasické, tak moderní balety. Sázíš ale vždy na balety dějové. Myslíš si, že by večer složený z více choreografií diváci v Plzni neocenili? V pražském Národním divadle je to přitom velice oblíbený model.

Ano, velmi inspirující a lákavé téma. V Plzni se například uváděl složený večer od Pavla Šmoka nebo na Malé scéně choreografie od Dekkadancers. V Plzni máme velké předplatitelské skupiny, které jsou pochopitelně zaměřené na divadlo klasického typu a podle toho si také vybírají užší žánr inscenací. Velkou část tvoří totožní diváci a to se odráží bohužel na návštěvnosti všech komorních děl. Což je v regionálních divadlech běžné. Ve většině velkých evropských měst je díky různým malým uměleckým skupinám, rozšířenější taneční obci a turistům o kratší opusy větší zájem. Také složený večer je finančně náročnější a s rozpočtem a zodpovědností naší návštěvnosti vůči městu je rozdíl od Prahy diametrální. Zajímavostí je, že například v Drážďanech, Hamburku nebo v Mnichově se se složenými večery z podobných důvodů téměř nesetkáte. Dramaturgicky je to ovšem pro tanečníky a z uměleckého vývoje pro diváky výzva, kterou budeme chtít také nabídnout.

Ještě před koronavirovou krizí si diváci oblíbili neformální dopolední Baletní ateliéry. Plánuješ v nich pokračovat i v dalších sezónách nebo chystáte se souborem i jiné akce?

Těšíme se na pokračování oblíbených *Baletních ateliérů* a významným krokem bude večer *Baletní inspirace*, kde se naši tanečníci zhostí rolí choreografů a režisérů, jako podpora pro tvůrčí potenciál a další sblížení diváků s námi. Krásným zážitkem a setkáním budou jistě i další *Balet Gala*, které bychom rádi pořádali každoročně.

Děkuji za rozhovor!

-oci-

Krátce o Věci Makropulos

Rozhovor se šéfdirigentem Orchestru opery DJKT Norbertem Baxou

Jaký vztah máte k hudbě Leoše Janáčka?

Leoš Janáček je bezesporu velkým operním autorem stejného formátu jako Verdi nebo Puccini. Jeho hudební mluva je naprosto originální a jeho dramatické citění, se kterým uchopuje libreto a komponuje operu, je ohromující. Pro mě v pozici interpreta je to obrovská výzva. Janáček přetavuje lidské emoce do hudby zcela neopakovatelným způsobem.

Liší se Věc Makropulos nějak výrazně od ostatních Janáčkových oper?

Společným jmenovatelem u Janáčkových oper je prudký dramatický spád. Ne jinak je to i u *Věci Makropulos*. Rozdíly mezi operami můžeme shledat v hudební výrazu. Tato opera, kterou mistr zkomponoval jako své předposlední operní dílo, je postavena na eskalujících dialogích, směřujících až téměř ke stylu „sprechgesang“. Rychle ubíhající konverzační pasáže jsou střídáné vřelostí, povzdechem, steskem, prostě vším, čím Janáček dokáže tak fascinujícím způsobem skloubit dramatický obsah s hudebním vyjádřením.

Věc Makropulos je považována za Janáčkovu nejtěžší operní partituru. Těšil jste se na tuto práci, nebo jste měl z nastudování nějaké obavy?

V mém případě se jednalo o první nastudování tohoto konkrétního titulu. Všeobecně lze u Janáčka říct, že existuje mnoho rozdílných možností, které musí dirigent předem zvážit, případně korigovat během nastudování. Pokud bych mohl něco pozitivního říct o celém, snad už minulém koronavirovém období, je to právě dostatek času na porovnávání notových materiálů, což považuji u Janáčka za základ možné zdařilé interpretace.

Richard Samek, Kristýna Vylíčlová, Tomáš Kořínek
foto Martina Root

Bylo něco, co vás během zkoušek překvapilo. Ať už mile, či nemile?

První zkoušky této opery proběhly již na konci května 2020 a tato práce byla neustále přerušována tehdejší epidemickou situací. Snad bych jako určité překvapení mohl uvést diskuzi se sólisty po jedné ansámblové zkoušce někdy v březnu 2021, kdy jsme se shodli, že vlastně ze zpětného pohledu jsme tímto nestandardním způsobem zkoušení nabyli nejenom mnohem větší jistotu v hudebním nastudování, ale mnohdy i jiný pohled na některé detaily charakteru a výrazu jed-

notlivých postav. Věřím, že se toto poznání znatelně projeví i ve výsledné podobě inscenace.

Máte mnoho profesních zkušeností ze zahraničí, dá se srovnávat, jak je Janáčková hudba vnímána tady u nás a za hranicemi?

Janáček, tak jako veristé, pracuje s reálnými emocemi, proto je univerzálně srozumitelný. Jeho hudební styl je naprosto ojedinělý a jeho opery jsou po právu považovány za vrcholná díla světové operní tvorby 20. století. Mohl bych si standardně povzdechnout nad nedostatečným uváděním Janáčkových oper v českých divadlech, snad kromě Národního divadla v Brně, ale ono to spíš souvisí s naší kapacitou. Holt nejsou nás možných konzumentů této vysoké kultury v České republice desítky milionů. Je spíš mimořádné, že se naše země může pyšnit osobnostmi světového formátu, jako byl Janáček, Dvořák, Smetana a mnoha dalších světově uznávaných autorů.

Jak sám zmiňujete, Janáček patří k našim nejvýraznějším uměleckým osobnostem, čeho si na něm nejvíce ceníte vy osobně?

Janáček se dočkal odpovídajícího uznání až v pozdějších letech svého života, a dokonce se ujal pojem „pozdní Janáčkovská kariéra“. Jeho originalita spočívá v dlouhodobém až umanutém cizelování vlastního hudebního stylu, který odráží folklor místa svého vzniku a tvoří tím zcela svébytnou kategorii ve světovém kontextu.

Děkuji za rozhovor!

-mar-

Divadlo mi vzala jednou válka, podruhé covid

Rozhovor s **Danuší Bělohávkovou**, významnou pedagožkou, didaktičkou, propagátorkou česko-francouzských vztahů a dlouholetou abonentkou Divadla J. K. Tyla při příležitosti jejího významného životního jubilea vedl ředitel divadla Martin Otava. „Často říkám, že naši abonenti jsou naše rodina. Ano, není možné, aby se ředitel pravidelně setkával se všemi. Přesto považuji za nutné, abych právě tyto vazby měl. S paní Bělohávkovou, která se stala abonentkou DJKT před 91 lety, se pravidelně setkávám od mého příchodu do Plzně. Byl jsem na oslavě jejích 90. narozenin v Masných krámech a jsem moc rád, že nyní stojím mezi gratulanty k jejím 95. narozeninám,“ říká Martin Otava a vyjadřuje přání: „Paní Bělohávková, doufám, že společně oslavíme i Vaše 100. narozeniny, a věřím, že budete naší abonentkou i poté.“

Slyšel jsem, že jste navštěvovala divadlo už jako malá holčička. Je to pravda? Jaká je vaše první vzpomínka na divadlo?

Ano, když jsem byla ještě malá, nechodila ještě ani do školy... tři čtyři roky mi byly, když jsem začala pravidelně navštěvovat divadlo se svou babičkou, které jsem seděla na klíně. Tehdy si vlastně abonmá kupovali rodiče a počítalo se s tím, že jim děti sedí na klíně. Představení to byla dopolední, nedělní pro děti. Babička měla dost času, tak mě brávala někdy i ve všední dny na odpolední představení pro děti či dospělé, pokud to bylo vhodné. A moje první vzpomínka na divadlo... to je těžké... Vybavuji si inscenaci *Rusalka*, kterou jsem viděla asi v 5 letech. No a pak činohru *Malý Lord*. Pro mě byla zajímavá hlavně tím, že roli Malého Lorda hrála moje spolužačka, takže jsme s nadšením ve škole poslouchali její zážitky z divadla. A poté ještě *Prodaná nevěsta*.

A když jsem vzala svou starší dceru Lídu poprvé do divadla, chtěla jsem uplatnit stejný model jako moje babička. Vzala jsem ji, tehdy byla ještě předškolačka, na *Rusalku*. Dcera mi seděla na klíně, pozorně představení sledovala a byla z něj tak vyjevená, že mě při příchodu ježibaby počůrala.

Danuše Bělohávková, Jana Croj, Martin Otava

Divadlo tedy navštěvujete po dlouhá léta. Netroufám si ani hádat, kolik inscenací jste za svůj život viděla. Který žánr nebo které inscenace patří mezi vaše nejoblíbenější?

Ano, divadlo navštěvuji již 91 let a abonmá mi bylo přerušeno zatím jen dvakrát. Jednou za to mohla válka a podruhé covid. Jsem roditelka Plzeňáčka a navštěvovala jsem nejdříve Městské dívčí reálné gymnázium dr. Františka Lukavského v Plzni (dnešní budova pedagogické fakulty v Plzni – pozn. redakce). To jsem chodila do divadla se spolužačkami a kupovaly jsme si jedno místo k sezení pro dvě, tedy dvě děvčata seděla na jednom sedadle za jedno vstupné. Na konci války se divadlo začalo opět vzpamatovávat a sáhlo nejdříve do řad svých diváků, kde se snažilo nalézt divadelní pracovníky, staty. Někteří se pak dostali na blízko k jednotlivým hercům, zaměstnancům a pracovali pro divadlo. Pak jsem odešla na vysokou školu do Prahy, a to po válce v roce 1945. V padesátém roce jsem začala učit v Plzni. Ale zpátky k divadlu. Můj oblíbený žánr je činohra a opera. Mám velmi ráda *Rusalku* a *Prodanou nevěstu* a v poslední dobu mě velmi zaujaly inscenace *Hamlet*, *Každý má svou pravdu*, *Brouk v hlavě*, *Čardášová princezna*, *Edgar*, *Pařížský život*, ale například i balety *Spartakus* a *Labutí jezero*.

Pro vás divadlo hodně znamená, že?

Když divadlo nemám, tak se cítím velmi ochuzená, je to totiž styl života. Je krásné nechat práci prací a utéct od ní do divadla, večer si sednout, potkat se s přáteli a dívat se na představení. Vždyť divadlo mě provází

celý život. Dokonce jsem během své kariéry učitelky vychovala spoustu známých umělců – Svativu Luhanovou-Jirouškovou, Zorku Kostkovou, Míru Bartoše, Sylvu Novákovou.

Než začne nová sezóna, oslavíte krásných 95 let. Plánujete, že se po vynucené pauze opět stanete abonentem DJKT se stálým místem v hledišti?

Měla jsem stabilní sedadlo v první řadě vlevo, první od kraje. Když skončilo představení, byla jsem první na chodbách a mohla jsem si prohlížet fotografie, lidi kolem, známé... Pak jsem se dostala na první balkon a tam jsem byla už trochu odtažená od toho všeho, ale je tam výborně vidět, člověk tam má krásný přehled. Teď v mém věku bych preferovala spíše místo v přízemí, i když schody zvládám....

Já se přiznám, že už jsem měla vyplněnou přihlášku, kterou odevzdám. No, ale oni ji po mně nechtěli, že je prodej zastaven. Takže jsem vlastně v abonmá byla podruhé přerušena, poprvé válkou a podruhé pandemií. Snad se znovuotevření dožiji!

Měl by člověk navštěvovat divadlo? V době televizi, počítačů...

Ano, určitě. Divadelní atmosféru prostě nemůže nic nahradit. Když jsem byla žákyně, měla jsem dokonce kamarádku, která chodila na odpolední představení a zůstávala tam i na večerní. Otec jí vždycky mezi jednotlivými reprízami nosil večeři v ešusu, jinak by to hlady nevydržela. Dle mého názoru je divadlo, jak se dnes říká, „in“. Pro mě je to dokonce samozřejmost,

ale vše je v rodině a ve škole. Člověk k tomu musí být veden. Já jsem moc ráda chodila na věci, které jsem znala z knih. Chtěla jsem je vidět, a nejen si o nich číst. Šla jsem pak do divadla s nějakou představou a tam mi ukázali něco docela jiného. Většinou jsem to přijala, ale párkrát jsem i utekla.

A co říkáte na Nové divadlo?

Já jsem se těšila do Nového divadla, hned jsem tam začala chodit. Dokonce jsem tam byla na otevření na opeře *Prodaná nevěsta*. Mám ho ráda, ale preferuji raději starou budovu. Divadlo je pro mě prostě to na rohu, ta atmosféra... mám k němu vztah.

Jak jste v nelehké „lockdownové“ době trávila svůj čas? Čím jste se snažila povzbudit?

V současné době se povzbuzuji studiem a čtením. U studia vycházím z klasických osnov. Vždycky do určité kapitoly výuky francouzštiny dám četbu klasické literatury. Např. čteme *Lakomce* v klasické francouzštině a k tomu pak moderní překlady, k něčemu si pouštíme i magnetofonovou pásku s úryvky dialogů. Některá díla mám i ve francouzském originále a беру si je s sebou do divadla a sleduji, jak je oproti originálu inscenace pojata.

Děkují za rozhovor a přeji vám ještě mnoho příležitostí k dalším návštěvám divadla.

Rozhovor vedl ředitel divadla Martin Otava

-md-

MATINÉ 2021 / 2022

Pro nadcházející sezónu si členové opery a Orchestru opery DJKT a jejich hosté připravili šest komorních nedělních koncertů. Oblíbená Matiné se konají obvykle od 10.30 ve Foyer Vendelína Budíla a vstupenky jsou k dostání v divadelních pokladnách.

10. října 2021	Nový sólista opery DJKT Jan Hnyk Klavírní doprovod Martin Marek
7. listopadu 2021	Sojkovo kvarteto P. I. Čajkovskij, D. Šostakovič
19. prosince 2021	Předvánoční koncert Kajetán – Dětský sbor opery DJKT
13. února 2022	Milostná poesie napříč staletími Blanka Hejtmánková, Věra Müllerová
20. března 2022	Dana Suchanová – harfa, Martin Kos – housle L. van Beethoven, B. Martinů, C. Salzedo, A. Hasselmans
3. dubna 2022	Zuzana Kopřivová, Maxim Averkiev Písně a klavírní skladby autorů Pařížské šestky

s ředitelem Martinem Otavou při oslavě svých 90. narozenin v Masných krámech (2016)

Dvakrát muzikál pod širým nebem

Muzikálový soubor zakončil minulou divadelní sezónu hned dvěma koncerty pod širým nebem. První z nich se uskutečnil 14. června v rámci Divadelního léta pod plzeňským nebem, tentokrát na scéně U Zvonu v centru města. Příjemným večerem, na kterém zazněly písně například z muzikálů *My Fair Lady*, *Něco shnilého!* nebo *Sunset Boulevard*, provedl Lumír Olšovský. Druhé vystoupení souboru bylo součástí akce Děkujeme!, kterou město Plzeň a Plzeňský kraj poděkovaly vybraným skupinám pracovníků, zejména těm v první linii, za jejich vyčerpávající nasazení v době spojené s pandemií covid-19. Na koncertě se souborem muzikálu vystoupil i ředitel divadla Martin Otava s ukázkou z nově nastudované *My Fair Lady*.

foto Divadelní léto pod plzeňským nebem

Umělcem v Bělorusku

Tvrdé represe v Bělorusku rozpoutané po zfalšovaných volbách se značnou měrou dotkly tamní kulturní scény. Pro její podporu a popularizaci v České republice byla v listopadu 2020 v Brně při Centru experimentálního divadla založena Ambasáda nezávislé běloruské kultury. Ta mimo jiné iniciovala rezidenční pobyty pro běloruské umělce, někteří z nich se pak zúčastnili setkání v různých českých městech. Na plzeňskou Malou scénu tak 26. května dorazila básnička Nastassja Kudasavová, která v přímém přenosu pohovořila o tom, jaké to je být umělcem v Bělorusku, když nesouhlasíte s vládnoucím režimem. Diskusi vedl dramaturg činohry Zdeněk Janál, který k ní přizval též plzeňského básníka Jana Sojku, verše autorky přednesla Apolena Veldová, tlumočila Veranika Bialkovich.

Svatá Ludmila – 1100 let

Jako připomínku 1100. výročí smrti svatě Ludmily uvede soubor opery 4. září 2021 pod záštitou Mons. Tomáše Holuba oratorium Antonína Dvořáka *Svatá Ludmila*, které přivede na jeviště Nové scény na 200 účinkujících. Oratorium *Svatá Ludmila* vzniklo mezi 17. zářím 1885 a 30. květnem roku následujícího, poprvé zaznělo pod skladatelovou taktovkou v anglickém Leedsu 15. října 1886, v Čechách bylo dílo poprvé uvedeno 25. února 1887 v Národním divadle v Praze. Oratorium je psáno na slova Jaroslava Vrchlického, když Marie Červinková-Riegrová pro zaneprázdnění Dvořákovu nabídku na spolupráci odmítla. Dílo je členěno do tří částí: *Na nádvoří hradu mělnického*, *V lesích berounských* a *V chrámu velehradském* a je psáno pro pět sólistů, velký smíšený sbor a symfonický orchestr. Vybraný námět vypráví poněkud idealizovaný příběh z nejstarší historie české země z období nástupu křesťanství v Čechách. Hluboce věřící Dvořák si na výběru námětu nesmírně zakládal a jeho vzniku věnoval velkou pozornost. Pracoval na díle tak intenzivně, že se doslova přepracoval. Josef Kovařík vzpomíná: „Když mistr psal *Svatou Ludmilu pro Anglii*, přepracoval se a od té doby trpěl nervózními záchvaty, takže se mnohdy obával překročit ulici.“ Vzniklo tak jedno z nejrozsáhlejších skladatelových děl o čtyřiceti pěti hudebních číslech, jehož délka je okolo dvou a půl hodiny. Proto většina provedení tohoto gigantického díla bývá výrazně krácená.

V prvním díle oratoria přichází na mělnický hrad poustevník Ivan, který pohanskému lidu zjevuje pravdu o jediném Bohu. V druhém díle se v lesích setkává kněžna Ludmila

s Ivanem, rozhodnuta přijmout křest. Potkává Bořivoje, který se do ní zamiluje a je ochoten přistoupit na křesťanskou víru, dostane-li Ludmilu za ženu. Ve třetím díle se koná velkolepý obřad na Velehradě, kde Ludmila, Bořivoj a celý český národ přijímají z rukou biskupa Metoděje křest. Po premiéře *Svaté Ludmily* v Leedsu napsal Antonín Dvořák libretistovi Václavu Judovi Novotnému, který přepracovával libreto oratoria pro scénické provedení, že „celá Evropa hleděla na náš národ s obdivem a že snad zase pro nás opět nadejde doba slávy a že, ač malý národ, že přece dovedeme ukázat, co jsme byli a co jsme a budeme“.

Zbyněk Brabec

Zbrusu nová opera pro Plzeň

Na konci minulé sezóny došlo k setkání ředitele divadla Martina Otavy, šéfa souboru opery Jiřího Petrdlíka a sólistů opery a orchestru se Sylvíí Bodorovou, jednou z našich nevýznamnějších současných skladatelek. Sylvie Bodorová napsala přímo pro plzeňský soubor operu *Quo vadis*, na libretu se společně s ní podílel i Martin Otava. Autoři libreta vycházeli z historických údajů s přihlédnutím ke stejnojmennému románu polského spisovatele Henryka Sienkiewicze. Hlavním motivem opery je, že každý má právo jít vlastní cestou, musí ale přijmout odpovědnost za svá rozhodnutí a své činy. V díle, které se poprvé představí divákům v červnu 2022, nebude chybět ani nezbytná milostná zápletka.

Mozartovo Requiem v Plzni

Soubor opery DJKT ve spolupráci s Diecézí plzeňskou uvede 5. listopadu v katedrále sv. Bartoloměje a 7. listopadu na jevišti Velkého divadla slavné *Mozartovo Requiem*. Dílo je opředené legendou, která praví, že si skladbu u něj objednal anonymní muž. Mozart, který tušil, že se blíží jeho konec, si myslel, že *Requiem* píše ke svému vlastnímu úmrtí. Onen tajemný muž, jak praví legenda, byl služebník hraběte Franze von Walsegg Stuppacha, který chtěl *Requiem* vydávat za své dílo, napsané k smrti vlastní manželky. Těžce nemocný Mozart ovšem skladbu nestihl dokončit. Nedokončené skladby se ujal jeho žák Franz Xaver Süssmayr, který s nemocným Mozartem ostatně spolupracoval již na operě *La clemenza di Tito*, komponované pro Prahu. Süssmayr dokončil části *Sanctus* a *Agnus Dei* a dokončil části

smuteční mše, kterým již Mozart nestačil dát definitivní podobu. Mozartův životopisec Němeček píše: „V den své smrti dal si donést partituru ke svému loži. Neřikal jsem to od začátku, že píše toto requiem pro sebe? Tak řekl a prohlížel si ještě jednou celek pozorně zvlhlými očima. Byl to poslední pohled, plný bolesti a rozloučení s milovaným uměním – a tušení vlastní nesmrtelnosti.“ Mozart zemřel 5. prosince 1791. *Requiem* zaznělo, jak již bylo řečeno, dokončeno skladatelovým žákem Franzem Xaverem Süssmayerem, 10. prosince 1791 ve Vídni. *Mozartovo Requiem* je jedním z nejkrásnějších zhudebnění tohoto duchovního textu. Vstupenky na koncerty budou k zakoupení od 15. září.

Zbyněk Brabec

Srdce

Sólista baletu a choreograf Richard Ševčík společně s vybranými členy souboru strávil část divadelních prázdnin prací na tanečním dramatu *Srdce*, jež vypráví příběh Eriky a Sebastiana a je věnováno lidem celého světa, kteří své srdce darovali, když již sami nemohli dál. Za projektem, který připravuje Divadlo J. K. Tyla společně s Agenturou Srdce, stojí lékařka Milana Pokorná, které osud Eriky skutečně zkřížil cestu a řadu let hledala způsob, jak hluboký lidský příběh sdělit. K realizaci byli kromě Richarda Ševčíka osloveni také hudebníci Jan Rejent a Pavel Lochman a renomovaný scénograf a kostýmní výtvarník Marek Cpin. Taneční drama *Srdce* se poprvé představí divákům na začátku nového roku v Laterně magie, plzeňská premiéra je naplánována na 5. března 2022.

Léto s DDD

Divadelní dramatická dílna ve světě známá jako DDD připravila pro své starší studenty intenzivní letní seminář, aby jim tak alespoň částečně vynahradila neúplný školní rok 2020/2021. Celých šest dní se přihlášení studenti věnovali pod vedením šéfky činohry Apoleny Veldové a herce Marka Mikuláška hercickým, mluvním i tanečním etudám a s hercem Martinem Zahálkou ml. dokonce i hudebním a rytmickým cvičením. Součástí jejich společné práce bylo vytvoření ucelené mini inscenace kabaretního střihu na základě témat, o která se samotní studenti zajímají. Všichni zúčastnění doufají, že v letošním školním roce bude dostatek prostoru na dotazení výsledného tvaru a předvedení inscenace před diváky.

Dance Brno 2021

Soubor baletu bude 18. října hostem na tanečním festivalu DANCE BRNO 2021, jenž přináší jedinečnou možnost seznámit se během jediného týdne s uměleckou a interpretační úrovní české profesionální taneční scény. Dramaturgie festivalu se zaměřuje na původní tvorbu, progresivní tituly a choreografie významných evropských a světových choreografů s mimořádnou úrovní sólové či ansámblové interpretace. Plzeňský soubor se bude na přehlídce prezentovat taneční adaptací knihy Kena Keseyho *Vyhodíme ho z kola ven*, kterou se souborem nastudoval německý choreograf Dustin Klein a která zaznamenala hned po svém prvním uvedení na konci minulé sezóny kladné ohlasy jak veřejnosti, tak odborné kritiky.

Cena Thálie pro Jaroslava Someše

Prezident Herecké asociace Ondřej Kepka odtajnil 17. června během on-line tiskové konference tři laureáty Ceny Thálie. Jedním z nich je český herec, bývalý člen činohry a dlouholetý spolupracovník Divadla J. K. Tyla, divadelní historik, publicista, pedagog a recenzent Jaroslav Someš. Cenu Thálie za šíření divadelního umění v televizi by si měl Jaroslav Someš převzít během slavnostního ceremoniálu, který je naplánován na 9. října v Národním divadle a kterým by měl provést, stejně jako v roce 2019, Václav Moravec. Loni byly Ceny Thálie předávány pouze on-line formou.

s Janem Malěrem, Pavlem Pavlovským a Michalem Štěrbou (Naši furianti, 2008)

Intro '21

Muzikálový soubor vyhlásil koncem minulého roku první ročník projektu Intro '21 určeného pro autory nových, dosud neuvedených muzikálových děl. Celkově bylo do stanoveného termínu přihlášeno 34 muzikálů, 28 z nich splňovalo všechny náročné podmínky a bylo předáno k posouzení třináctičlenné porotě složené z renomovaných divadelních odborníků a praktiků z celé republiky, která všechna předložená díla zhodnotila a obodovala. Tři novinky s nejvyšším bodovým ohodnocením budou během sezóny 2021/2022 nastudovány souborem muzikálu v podobě poloinscenované koncertní verze a za doprovodu orchestru uvedeny na Malé scéně. Do druhého ročníku soutěže Intro '22 se zájemci mohou přihlásit do konce tohoto roku.

8. a 9. října 2021

3. místo

Otřásť vesmírem

Libreto: Jakub Hojka

Hudba: Vojtěch Frank

11. a 12. března 2022

2. místo

Píseň pro Ninu

Libreto: Diana Řeháčková

Hudba: Vojtěch Frank

22. a 23. dubna 2022

1. místo

Kouzelné hodinky doktora Kronera

Libreto: Tomáš Javorský

Hudba: Jan Kaňka

Past na myši (2017)
foto Alexandr Hudeček

Umělecká cena města Plzně pro Pavla Pavlovského

Jeden z nejvýraznějších členů činohry Pavel Pavlovský, který po dvě desetiletí zastával i funkci uměleckého šéfa souboru, převezme 8. září Uměleckou cenu města Plzně za celoživotní dílo. Pavel Pavlovský nastoupil do plzeňského angažmá v listopadu 1965 a během dlouhého působení na zdejších jevištích ztvárnil na 150 rolí. Za roli ve hře Pavla Kohouta *Ubohý vrah* získal prestižní Cenu Thálie (1993), v témže roce byl nominován na Cenu Alfréda Radoka za roli ve Smočkově inscenaci *Povídky z Vídeňského lesa*. Za krále Jindřicha II. v Anouilhoově hře *Tomáš Becket* obdržel Cenu Českého literárního fondu. Město, kde zapustil kořeny, ho v roce 2011 ocenilo Historickou pečeti města Plzně, vstoupil také do Dvorany slávy Plzeňského kraje.

Filmový festival Finále Plzeň

24.—29.09.2021

Václav Neužil, herec

Martha Issová, herečka

Hlavní partneri

EURO SOFTWARE ŠKODA JS Nedvěd s.r.o. PROJEKT PLZEŇ Vodárna Plzeň Česká televize

Festival finančně podpořili

Filmová Plzeň MINISTERSTVO KULTURY fond kinematografie PLZEŇSKÝ KRAJ BOHEMIA SEKT kudyznudy.cz Člověče to nepřejni!

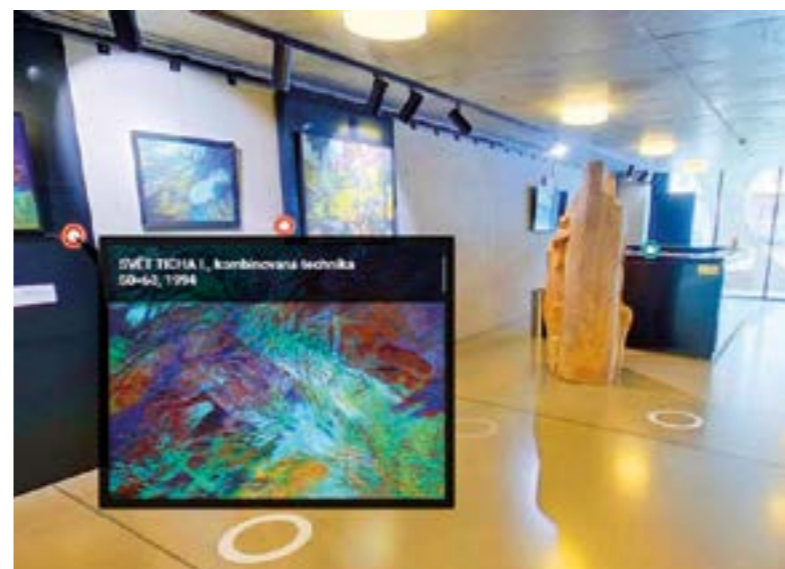
Literární kavárna posedmé

Štěstěna přála samotnému závěru šestého ročníku projektu Literární kavárna, a tak se oproti minulému roku mohl slavnostní galavečer konat za přítomnosti nejen poroty a členů souboru činohry, kteří přednesli vítězné texty, ale i soutěžících a veřejnosti. V příjemné komorní atmosféře předal soutěžícím ocenění ředitel divadla Martin Otava, v jehož hlavě se celý nápad s literární soutěží zrodil. Pokud má někdo literární ambice či je pro něj psaní koníčkem, může se zúčastnit již sedmého ročníku této čtyřkolové soutěže. Jednotlivá kola na sebe nenavazují, je nutné jen dodržet zadané slohové útvary a témata, jež pro letošní ročník zní: *Životní ztráty, Tohle se (mi/nám) stalo? Nevěřim!, Bylo nebylo a Touha po dálkách a jiných světech*. Uzávěrka prvního kola je 8. října, více informací na webových stránkách.

Virtuální výstava Riedlbauch | Vácha 2021

Na začátku roku byla ve foyer Nové scény instalována výstava mapující profesní cestu dvou mimořádných umělců – malíře Rudolfa Riedlbaucha a sochaře Milana Váchy. Protože výstava bohužel zůstávala kvůli uzavření divadel návštěvníkům dlouhodobě nepřístupná, zprostředkovalo Divadlo J. K. Tyla možnost projít třípodlažní expozici plnou pozoruhodných uměleckých děl virtuálně. Speciální technologie 3D zachycuje všechna podlaží a diváci se tak mohou doslova procházet kolem obrazů i nejrůznějších plastik a detailně si je prohlédnout bez nutnosti návštěvy divadla. Virtuální výstavu najdete pod tímto odkazem bit.ly/virtualfoyer.

PŘEDPLATNÉ 2022

Mimořádně na půl roku od ledna do června
V PRODEJI OD 11. ŘÍJNA 2021

Skupinám **A, P, NS** a **VD** začíná prodej předplatného již 20. září 2021 – první představení skupin **A** a **P** se uskuteční již v říjnu 2021

Novinky a změny

- **PV1** a **PV2** = Premiéry-výběr jsou dvě zcela nové skupiny složené z vybraných premiérových představení
- **Skupina Z** = Začátečníci – nová skupina pro diváky, kteří s předplatným začínají
- **Skupiny V** – Velké divadlo a **N** – Nová scéna jsou zrušené a nahrazené nižším počtem skupin **VD1-VD7** a **NS1-NS6** – abonenti původních skupin **V** a **N** mají přednostní právo na výběr míst v těchto nových skupinách **VD** a **NS** – předplatné si mohou zarezervovat do 17. září, prodej skupinám **VD** a **NS** začíná přednostně již 20. září 2021
- **Skupiny S** – Smíšené se nově jmenují **K** – Kombinované, a to následovně:
K1 = původně **S3**, **K2** = původně **S4**, **K3** = původně **S5**, **K4** = původně **S2**, **K5** = původně **S9**, **K7** = původně **S8**, **K8** = původně **S6**
  - název smíšené činoherní skupiny **S7** se mění na **Č** – Činoherní
  - název skupiny **OB** – Opera-balet se mění na **H** – Hudební
  - název skupiny pro seniory **O1** se mění na **OS** – Odpolední pro seniory
  - název skupiny **O2** se mění na **K6**, hracím dnem zůstává neděle – ale – začátky se posouvají na 16.00
  - předplatitelům původních skupin **S**, **OB**, **O1**, **O2** se mění pouze název skupiny, místa zůstávají stejná
- **Skupiny Junior** budou pouze čtyři (**J1-J4**)
  - abonentům v těchto skupinách zůstávají zachována místa
  - mění se hrací den, všechny skupiny **J** budou mít představení vždy v neděli
  - skupina Junior 5 je zrušená
- **Skupina D** – Rodiče s dětmi zůstává se stejným názvem – ale – předplatitelé si budou vybírat nová místa
- **Skupina KMD10 (KMD1)** – Klub mladého diváka zaniká bez náhrady
- **Skupina KMD14 (KMD2)** – mění pouze název na Klub mladého diváka – **KMD**
  - diváci původní skupiny **KMD14 (KMD2)** plynule přejdou do této nové skupiny

Kultura občanům regionu

Divadlo J. K. Tyla ve spolupráci s Plzeňským krajem a samosprávou města a obcí v Plzeňském kraji připravilo projekt Kultura občanům regionu, který je zacílen především na mimoplzeňské seniory a imobilní občany, kteří by rádi navštívili divadlo, ale nemají možnost vlastní dopravy nebo se obávají jednotlivě cestovat za kulturou. V nabídce jsou návštěvy představení Velkého i Nového divadla a zájemci budou moci využít autobusovou dopravu, kterou na konkrétní představení zajistí divadlo společně s Plzeňským krajem. Celkově bylo osloveno 97 obcí, v řadě z nich proběhlo osobní setkání jednotlivých zastupitelů a ředitele divadla Martina Otavy.

Energie pro kulturu

Druhý ročník dvoudenního putovní festivalu Energie pro kulturu se ve dnech 5. a 6. srpna dostal i do Plzně! Festival představuje známé umělce ve spojení s místními divadly, kapelami, občanskými sdruženími či jinými kulturními institucemi. Součástí programu byli tak vedle Jaroslava Uhlíře, Mkyho Žbirky a souboru Cirk La Putyka i členové muzikálového souboru Stanislava Topinková Fořtová, Charlotte Režná, Martin Holec a Pavel Režný. Generálním partnerem projektu Skupinou ČEZ byla vytvořena Energy zóna, ve které mohli návštěvníci festivalu za pomoci lehkých sportovních činností získat peníze pro místní neziskové organizace. Šek v hodnotě 51 162 korun převzal za Divadlo J. K. Tyla z rukou Vladimíry Rosendorfové Jozef Hruškoci.

Předpremiérová setkání pokračují

Po dvou neobvyklých sezónách všichni pevně věří, že tu letošní nic nepřekazí a že divadlo odehraje nejen všechny slíbené premiéry a představení, ale uspořádá i plánovaná, divácky oblíbená předpremiérová setkání souborů činohry a muzikálu. První z těchto setkání je naplánováno na 10. září před slavnostní premiérou muzikálu *My Fair Lady*, další pak na 21. října k světové premiéře činohry *Vánoce na poušti*, napsané přímo pro plzeňský soubor. Na obou akcích se diváci mohou potkat se zástupci inscenačního týmu a protagonistů a vyslechnout si zajímavosti i veselé historky z příprav. Setkání se konají zpravidla ve foyer Malé scény od 18.00 a jsou přístupná zdarma.

Poděkování

Vedení Divadla J. K. Tyla by rádo touto cestou poděkovalo panu Artuši Rektorysovi za věnování vázacího stroje pro potřeby archivu DJKT. Skladatel a pedagog Artuš Rektorys působil v plzeňském divadle 43 let jako hornista a od roku 2014 intenzivně spolupracuje s archivem divadla. Jeho nejvyšší hodnotnou prací je popis historických fotografií z inscenací. Díky jeho pečlivému přístupu zůstanou ucelené informace z plzeňského divadla zachovány pro další generace. Za jeho velkorysý dar děkujeme.

Stanislava Topinková Fořtová

Koncem srpna oslavila krásné kulaté narozeniny jedna z nejvýraznějších osobností muzikálového souboru Stanislava Topinková Fořtová, která těší svými prvotřídními hereckými výkony plzeňské diváky více než 25 let. Do jejího repertoáru patří celá plejáda velkých i menších rolí, z těch nejvýznamnějších připomeňme Sally Bowlesovou v *Kabaretu* (v pozdějším nastudování hrála paní Schneiderovou), Sugar v muzikálu *Sugar – Někdo to rád horké*, Fanny Briceovou ve *Funny Girl*, Káču v oblíbeném *Divotvorném hrnci* (tři poslední zmíněné role hrála i v Hudebním divadle Karlín), Charity v *Sladké Charity*, dohazovačku Dolly Leviovou v *Hello, Dolly!*, paní Johnstonovou v *Pokrevních bratřech* (za ni získala Cenu Thálie), ctížádostivou matku Rose v *Gypsy*, dojemnou Grizabellu v *Kočkách*, starostlivou Goldu hned ve dvou nastudováních *Šumaře na střeše* či paní Lovettovou v muzikálovém thrilleru *Sweeney Todd*, za kterou se jí dostalo uznání od diváků i odborné kritiky. Další rolí, kterou Stáňa ovládne jeviště a která dá vyniknout jejímu hereckému talentu, bude jistě Norma Desmondová v podmanivém příběhu o stárnoucí filmové hvězdě v muzikálu *Sunset Boulevard*. Při příležitosti uvedení zmíněného světoznámého díla se čtenáři mohou těšit na rozhovor s touto milou a skromnou herečkou, který přinese v příštím čísle.

-mar-

Hana Urbanová

Významného životního jubilea se 20. července dožila Hana Urbanová (roz. Přibilová), která nastoupila v roce 1962 na místo sekretářky ředitele a později působila jako tajemnice uměleckého provozu Divadla J. K. Tyla. Po sedmácti letech přešla do operního souboru jako nápověda, kde setrvala dalších třiatřicet let. V době, kdy se operní inscenace začaly uvádět v původním jazykovém znění, byla schopna svůj úkol obdivuhodně plnit i italsky, německy, francouzsky a ruský. Za její téměř padesátiletou službu divadlu jí právem patří úcta a poděkování.

Jiří Žalud

Neuvěřitelných 85 let se 22. září 2021 dožívá přední sólista a dosud hostující člen baletního souboru Jiří Žalud, který započal svou uměleckou dráhu nejprve ve sboru v roce 1954, v šedesátých letech se stal sólistou a v období 1991–1994 šéfem baletu. Výčet jeho sólových rolí, obnášející více než 100 baletních titulů, vysoce převyšuje vše, co je obvyklé pro jeden život tanečníka. Proto mu byla v roce 2004 právem udělena Cena Thálie za celoživotní mistrovství. Vedle sólových úkolů tančil i v operách, operetách, muzikálech a často působil i jako asistent choreografie.

Artuš Rektorys

Alena Kohoutová

O divadelních prázdninách oslavila významné životní i pracovní jubileum asistentka ředitele DJKT Alena Kohoutová, jejíž profesní život je také spjat s plzeňským baletem, ve kterém působila v letech 1981–1997. Na plzeňském jevišti ztvárnila různorodé role, byla svůdnicí i jeptiškou, vílou i harémovou ženou, Dobrou vílou v *Popelce* i zlou Královnou ve *Sněhurce*. Z jejích dalších rolí připomeňme například Gudolu v baletu *Esmeralda*, Mechemene Banu v *Legendě o lásce*, Kapuletovou v milostném příběhu *Romeo a Julie*, Manuelu v temperamentní *Carmen*, Šeřikovou vílu v *Šípkové Růžence* či Zuzanu v muzikálu *Divotvorný hrnec*.

-mar-

Všem jubilantům přejeme do dalších let života pevné zdraví, spokojenost a veselou mysl.

s Jiřím Hoščálkem (*Legenda o lásce*, 1985)

Odchod Zdeňka Muchy

Na konci června nás ve věku 75 let navždy opustil dlouholetý kolega, kamarád a člen souboru činohry DJKT herec Zdeněk Mucha. Zdeněk působil v plzeňském divadle od roku 1987 a vytvořil zde skoro padesát rolí. Postavy komediální, zemité až drsné, ironické i životem poučené a k moudrosti směřující. Jeho temperament a nezapomenutelná bodrost vynikaly v komediích, za všechny vzpomeňme na soudce Isidora v *Poprasku na laguně*, Emanuela Střelu v *Jedenáctém přikázání*, popeláře Doolittla v *Pygmaliónu*, sympatického Sanchu ve *Zmoudření dona Quijota* nebo Podkolatova v *Ženitbě*. Jedinečným způsobem stvořil chlapsky citlivého McMurphyho v dramatu *Kde kukačka hnízdo má*. Mezi jeho velké dramatické postavy bezesporu patří také Shakespearův Othello nebo Tomáš Becket ve stejnojmenné Anouilhově hře. Mistrný a „zúčastněný odstup“ vybavoval postavy Zdeňka Muchy lidskostí i zvláštní silou a umožňoval mu vyjádřit paradoxnost, nelehkost a krásu lidského bytí. Třebáže je divadlo, stejně jako život, neúprosně pomíjivé, milý Zdeňku, nezapomeneme.

Klára Špičková

Václav Neužil

V pátek 24. září si připomeneme 100. výročí od narození herce Václava Neužila, který takřka celou svoji divadelní kariéru spojil s plzeňským divadlem, ztvárnil zde přes 170 rolí. V roce 1945 se účastnil Pražského povstání, obdržel medaili Za statečnost. Do plzeňského angažmá nastoupil v roce 1947, svou brzy vyspělou hereckou techniku prokázal již jako Demetrius ve *Snu noci svatojánské*, Čackij v *Hoři z rozumu*, Figaro v *Lazebníkovi sevillském*, Valerius v *Tartuffovi* či později jako John Worthing v komedii *Jak je důležité mít Filipa*. V letech 1966 až 1968 nastudoval tři role v pražském Divadle za branou Otomara Krejčí – zaujal především jako Veršinin v Čechovových *Třech sestrách* (alternoval s Radovanem Lukavským), když mu s nadšením aplaudovali diváci i při zahraničních zájezdech v Paříži a v Londýně. Později dokazoval své jevištní mistrovství jako Bill Starbuck v *Obchodníkovi s deštěm*, Porotce č. 8 ve *Dvanácti rozhněvaných mužích*, Mefistofeles v *Urfaustovi*, Duroy v *Miláčkově*, Kleón v inscenaci *Vladař Oidipús* nebo jako Valdštejn ve *Věvodkyni valdštejnských vojsk*. Mimo to ztvárnil celkem 31 filmových rolí a hojně spolupracoval s televizí a s rozhlasem. Václav Neužil zemřel na srdeční selhání 2. září 1989 v Plzni ve věku nedožitých 68 let.

Zdeněk Janál

Oto Ševčík

Režisér a herec Oto Ševčík, jedna z nejvýznamnějších osobností plzeňské činohry 20. století, se narodil 24. října 1931 v Karviné, vyrůstal v Českém Těšíně a režii vystudoval na brněnské JAMU. Po pěti letech ve Vesnickém divadle zakotvil v roce 1960 jako režisér na 30 let v Plzni, kde dlouho působil i jako umělecký šéf (1971–1980, 1982–1989). Mezi jeho nejvýraznější plzeňské režijní práce patřily inscenace velké klasiky: Goethův *Urfaust*, Ostrovského *Les*, Tolstého *Příběh koně* a *Vojna a mír*, Sofoklův *Oidipús*, Tylova *Lesní panna* a *Tvrdohlavá žena*, Dostojevského *Zločin a trest* a *Idiot* (ve vlastní dramatinizaci) a Shakespearovy dramatické (*Coriolanus*, *Othello*, *Král Lear*) i komediální (*Večer tříkrálový*, *Sen noci svatojánské*) klenoty. Z dlouhého výčtu Ševčíkových režii jmenujme ještě alespoň inscenace her Ödöna von Horvátha *Víra, láska, naděje* a *Figarův rozvod*, Williamsův *Sestup Orfeův*, Shafferova *Amadea* nebo inscenace Čechova (*Ivanov*, *Víšňový sad*). Dramaturgyně Marie Caltová o něm napsala: „Ota Ševčík usiloval o velké divadlo ve smyslu plnosti emocí a výraznosti prostředků. Na prvním místě ale bylo vždycky koncepční vyjádření, i když se nevyhýbal expresivní naddimenzovanosti. Dokázal herce nadchnout pro práci a vést je – při vzájemné toleranci – k plastickým a mnohovrstevnatým výkonům. Jako šéf respektoval plzeňské diváky, aniž by slevoval z myšlenkové a estetické náročnosti.“ Jako režisér byl dále úžeji spjat s Divadlem S. K. Neumanna v pražské Libni, Státním divadlem Brno nebo s Městskými divadly pražskými. Režiroval však na celé řadě dalších oblastních (Pardubice, Cheb, Mladá Boleslav ad.) i pražských scén, nevyměje divadla komorní, hudební ani Národní divadlo. Do Plzně se pak pravidelně vracel k souboru operetně-muzikálovému (*Noc v Benátkách*, *Ples v opeře*, *Uherská svatba*, *Země úsměvů*) a opernímu (*Attila*, *Undina*). Širšímu publiku byl znám též jako výrazný filmový herec, ztvárnil přes 30 rolí (*Smrt si říká Engelchen*, *Kuře melan-pramen života* ad.). Oto Ševčík zemřel 25. února 2003 v Praze.

Zdeněk Janál

DIVADLU

29. Mezinárodní
festival Divadlo, Plzeň

15.–23. 9. 2021

MEZINÁRODNÍ
FESTIVAL
DIVADLO

ZA PODPORY

Divadelní Plzeň

GENERÁLNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

MEDIÁLNÍ PARTNER

Pořádá město Plzeň,
Divadlo J. K. Tyla
a Divadelní obec ve
spolupráci s Divadlem
Alfa a z. s. Johan.

HOTEL
CENTRAL

TERRAZA
COFFEE BAR

WELL
NESS

Hotel Central
Nám. Republiky 33
301 00 Plzeň

RECEPCE:

Tel.: +420 377 226 757
+420 377 226 059

Fax: +420 377 226 064

Objednávky salonky
a restaurace 377 320 713,
nebo 737 081 975

Email: info@hotelcentral.cz

www.hotelcentral.cz

Hotel Central Plzeň

NOVÝ PLZEŇSKÝ MINIPIVOVAR PROUD OŽIVIL BUDOVU ELEKTRÁRNY Z ROKU 1907

Plzeň je bohatší o nový řemeslný pivovar. Sídlí v bývalé elektrárně v areálu Plzeňského Prazdroje, na soutoku řek Mže a Radbuzy. Právě energie elektrického proudu a síla proudu řeky daly pivovaru název: **PROUD**.

Minipivovar **PROUD** vrátil život do více než stoleté stavby, která byla součástí ve své době naprosto unikátního Spalkova projektu – historie známým Plzeňákům netřeba podrobněji představovat. Rozsáhlá rekonstrukce chátrající budovy se rozjela v roce 2019, zkušební provoz pivovaru **PROUD** zahájil v listopadu 2020. Vaří celkem pět stabilních pivních speciálů: čtyři metodou svrchního kvašení a jeden ležák plus menší várky experimentálních pivních specialit. „Šli jsme napříč pivními styly, tak aby naše nabídka byla co nejpestřejší. Hodně jsme přitom dbali na pitelnost, v základním sortimentu proto nemáme piva s vysokým obsahem alkoholu,“ přibližuje sládková Lenka Straková, která s Plzní a pivovarnictvím spojila svůj dosavadní profesní život, stejně jako ředitel pivovaru **PROUD** Michal Škoda.

Piva z pivovaru **PROUD** jsou v prodeji ve vlastním e-shopu na webu www.pivovarproud.cz, ve vybraných pivotkách a ochutnávkových pivních nebo na pivních festivalech. Od září jsou v plánu prohlídky pivovaru **PROUD** – prostoru s jedinečným geniem loci.

Experimentální minipivovar **Proud**
je partnerem inscenace **Postřižiny**.

proud

VYHOĎME HO Z KOLA VEN

Podle hry DALEA WASSERMANA
PŘELET NAD KUKAČÍM HNÍZDEM,
vzniklé na základě románu KENA KESEYHO
Libreto, choreografie a režie DUSTIN KLEIN
**Obraz americké společnosti, v níž neústupné konvence
vytlačují individualitu a projevy osobní vůle.**

ZÁŘÍ 2021

www.djkt.eu | f

POSTŘIŽINY

Bohumil Hrabal
Režie Šimon Dominik
**„Když si večer připijeme na zdraví,
vždycky pijeme ty nádherné vlasy naší
paní správcové.“**

ŘÍJEN 2021

www.djkt.eu | f

DJKT VELKÉ DIVADLO

01. St	nehraje se	
02. Čt	nehraje se	
03. Pá	nehraje se	
04. So	nehraje se	
05. Ne	nehraje se	
06. Po	nehraje se	
07. Út	nehraje se	
08. St 18:30	Lektorský úvod – Neapolská choroba	foyer
19:00-21:30	Neapolská choroba	Premiéra
09. Čt	nehraje se	
10. Pá 18:30	Lektorský úvod – Italka v Alžíru	foyer
19:00-21:30	Italka v Alžíru	Premiéra
11. So 18:30	Lektorský úvod – Postřiziny	foyer
19:00-21:20	Postřiziny	Premiéra
12. Ne	nehraje se	
13. Po	nehraje se	
14. Út	nehraje se	
15. St	nehraje se	
16. Čt	nehraje se	
17. Pá 20:00-21:45	Rodina	MFD 21
18. So 16:30-17:50	Idomeneus	MFD 21
19. Ne 19:30-21:50	Vína?	MFD 21
20. Po	nehraje se	
21. Út 19:00-20:50	Smrt obchodního cestujícího	MFD 21
22. St 19:00-20:50	Smrt obchodního cestujícího	MFD 21
23. Čt	nehraje se	
24. Pá 19:00-21:15	Každý má svou pravdu	
25. So 19:00-21:30	Neapolská choroba	
26. Ne 19:00-21:30	Italka v Alžíru	
27. Po	nehraje se	
28. Út 19:00-21:20	Postřiziny	
29. St 19:00-21:20	Soumrak bohů	
30. Čt 19:00-22:00	Prodaná nevěsta	

DJKT NOVÁ SCÉNA

01. St	nehraje se	
02. Čt	nehraje se	
03. Pá	nehraje se	
04. So 19:00	Sv. Ludmila – 1100 let Oratorium Antonína Dvořáka	
05. Ne	nehraje se	
06. Po	nehraje se	
07. Út	nehraje se	
08. St 18:30	Lektorský úvod – Netopýr	foyer
19:00-22:00	Netopýr	Premiéra
09. Čt 16:30	Vernisáž výstavy Riedlbauch/Vácha	foyer
18:30	Lektorský úvod – Něco shnilého!	foyer
19:00-22:00	Něco shnilého!	Premiéra
10. Pá 18:30	Lektorský úvod – Španělská muška	foyer
19:00-21:10	Španělská muška	Premiéra
11. So 18:30	Lektorský úvod – My Fair Lady	foyer
19:00-22:00	My Fair Lady	Premiéra
12. Ne	nehraje se	
13. Po	nehraje se	
14. Út	nehraje se	
15. St 17:00-22:30	Austerlitz	MFD 21
16. Čt	nehraje se	
17. Pá	nehraje se	
18. So 19:30-22:00	3SESTRY	MFD 21
19. Ne 16:00-18:20	Sylva	MFD 21
20. Po 19:00-20:30	Runners	MFD 21
21. Út	nehraje se	
22. St	nehraje se	
23. Čt	nehraje se	
24. Pá	nehraje se	
25. So 19:00-21:15	Anastázie – poslední dcera cara	
26. Ne 14:00-17:00	Billy Elliot	
19:00-22:00	Billy Elliot	
27. Po	nehraje se	
28. Út 19:00-22:00	Billy Elliot	
29. St	nehraje se	
30. Čt 19:00-21:10	Španělská muška	

DJKT MALÁ SCÉNA

04. So 16:30	Vernisáž výstavy Koně Bedřicha Bartáka	foyer
18:30	Lektorský úvod – Vyhodíme ho z kola ven	foyer
19:00-20:15	Vyhodíme ho z kola ven	Premiéra
05. Ne 17:00-18:00	Křemílek a Vochoomůrka	Premiéra
09. Čt 18:30	Lektorský úvod – Králičí nora	foyer
19:00-21:20	Králičí nora	Premiéra
10. Pá 18:00	Setháni před premiérou ...tentokrát My Fair Lady	
11. So 17:00-18:30	Princezna se zlatou hvězdou	Premiéra
16. Čt 17:00-18:30	Green Day's American Idiot	MFD 21
17. Pá 17:00-18:30	Digitální podzemí	MFD 21
18. So 11:00-11:45	Kabinet zářků neboli Orbis pictus	MFD 21
14:30-15:15	Kabinet zářků neboli Orbis pictus	MFD 21
24. Pá 10:00-11:00	Muzikantská pohádka	žadáno
26. Ne 15:00-16:00	Křemílek a Vochoomůrka	
29. St 19:00-21:50	Sweeney Todd	
30. Čt 11:00-12:10	Kytice	žadáno

KRÁLIČÍ NORA

David Lindsay-Abaire

DJKT VELKÉ DIVADLO

01. Pá 19:00-20:50	Broučci	
02. So	nehraje se	
03. Ne 19:00-21:15	Korzár	
04. Po	nehraje se	
05. Út 19:00-21:10	Brouk v hlavě	
06. St 19:00-22:00	Prodaná nevěsta	
07. Čt	nehraje se	
08. Pá	nehraje se	
09. So	nehraje se	
10. Ne 10:30-11:30	Matině: Jan Hnyk	
19:00-21:20	Postřiziny	
11. Po	nehraje se	
12. Út	nehraje se	
13. St	nehraje se	
14. Čt 19:00-21:20	Soumrak bohů	
15. Pá	nehraje se	
16. So 18:30	Lektorský úvod – Věc Makropulos	foyer
19:00	Věc Makropulos	Premiéra, P
17. Ne	nehraje se	
18. Po	nehraje se	
19. Út 19:00-20:50	Broučci	
20. St 19:00-21:15	Každý má svou pravdu	
21. Čt 19:00-21:30	Labutí jezero	
22. Pá 17:30	Slavnostní odhalení podstavců ve FVB	foyer
19:00-21:30	Italka v Alžíru	
23. So 19:00	Věc Makropulos	
24. Ne 19:00-21:30	Labutí jezero	
25. Po	nehraje se	
26. Út	nehraje se	
27. St 19:00-21:30	Korunovace Poppey	
28. Čt 19:00-21:20	Postřiziny	
29. Pá 19:00-21:30	Neapolská choroba	
30. So 19:00	Balet Gala – Mezinárodní přehlídka žáků baletních škol	
31. Ne	nehraje se	

DJKT NOVÁ SCÉNA

01. Pá	nehraje se	
02. So 19:00-21:45	Elisabeth	
03. Ne 14:00-16:45	Elisabeth	
19:00-21:45	Elisabeth	
04. Po	nehraje se	
05. Út 19:00-22:00	Carmen	
06. St 19:00-22:00	Něco shnilého!	
07. Čt 19:00-22:00	Něco shnilého!	
08. Pá	nehraje se	
09. So 19:00-21:10	Španělská muška	
10. Ne	nehraje se	
11. Po	nehraje se	
12. Út	nehraje se	
13. St	nehraje se	
14. Čt 19:00-21:15	Anastázie – poslední dcera cara	
15. Pá	nehraje se	
16. So 19:00-22:00	DONAHA!	
17. Ne 19:00	Perly Plzeňského kraje	
18. Po	nehraje se	
19. Út	nehraje se	
20. St	nehraje se	
21. Čt	nehraje se	
22. Pá	nehraje se	
23. So 18:30	Lektorský úvod – Vánoce na poušti	foyer
19:00	Vánoce na poušti	Premiéra, A
24. Ne 14:00-17:00	Billy Elliot	
19:00-22:00	Billy Elliot	
25. Po	nehraje se	
26. Út 19:00	Vánoce na poušti	
27. St 19:00-22:00	My Fair Lady	
28. Čt 19:00-22:00	My Fair Lady	
29. Pá 19:00-21:50	Netopýr	
30. So	nehraje se	
31. Ne 10:30-12:00	Muzikálové matině Martina Holce	

DJKT MALÁ SCÉNA

01. Pá 19:00-21:20	Králičí nora	
02. So 17:00-17:45	Papageno v kouzelném lese	
03. Ne 15:00-15:45	Papageno v kouzelném lese	
17:00-17:45	Papageno v kouzelném lese	
08. Pá 19:00	Intro '21	Premiéra
09. So 19:00	Intro '21	
10. Ne 15:00-16:00	Muzikantská pohádka	
17:00-18:00	Muzikantská pohádka	
12. Út 17:00-18:30	Princezna se zlatou hvězdou	
13. St 11:00-12:30	Princezna se zlatou hvězdou	žadáno
14. Čt 19:00-21:50	Sweeney Todd	
15. Pá 19:00-21:10	Middletown	
20. St 10:00-11:00	Muzikantská pohádka	žadáno
17:00-18:00	Muzikantská pohádka	
21. Čt 10:00-11:00	Muzikantská pohádka	žadáno
18:00	Setháni s činohrou na téma Vánoce na poušti	foyer
24. Ne 15:00-16:00	Křemílek a Vochoomůrka	
17:00-18:00	Křemílek a Vochoomůrka	
26. Út 19:00-21:50	Sweeney Todd	
28. Čt 19:00-20:15	Vyhodíme ho z kola ven	
30. So 19:00-21:20	Králičí nora	
31. Ne 15:00-16:00	Muzikantská pohádka	
17:00-18:00	Muzikantská pohádka	

VĚC MAKROPULOS

Leoš Janáček

TÝDEN ODLOŽENÝCH PREMIÉR

4. – 11. září 2021

PODZIMNÍ VÝSTAVY V NOVÉM DIVADLE

Se začátkem září Vás zveme na slavnostní zahájení hned dvou výstav nainstalovaných v prostorách Nového divadla.

První z nich s názvem **Koně** je k vidění ve Foyer Miroslava Horníčka. Monotematická výstava plzeňského rodáka **Bedřicha Bartáka** se skládá z obrazů s ústředním i vedlejším motivem koně, autorových studií i školních prací, díky čemuž může divák pozorovat autorův umělecký růst. Vedle klasických námětů jsou zde k vidění i zcela ojedinělá zpracování koňské tematiky – díla s nádechem cirkusové a divadelní éteričnosti, a to nejen v rámci divadelních výjevů, ale i jako ústřední motiv divadelního plakátu a také autorovy volné tvorby. Motiv koně Barták pokládal za symbol svobody, nespoutanosti i lásky a ve svých obrazech jim vyjadřuje nepřetržitou škálu pocitů. Výstava je uspořádána k výročí 30 let od malířova úmrtí.

Druhá výstava, rozprostřená přes třipodlažní foyer Nové scény, patří dílům dvou uměleckých soupeřníků – malíře **Rudolfa Riedlbaucha** a sochaře **Milana Váchy**. Riedlbauchovy obrazy jsou neodmyslitelně spjaty s hudbou, lidovými zvyky a divadlem – s tématy, kterými byl autor obklopen od svého mládí. Váchovy sochy nacházejí inspiraci v přírodě a české krajině a nejčastěji vyjadřují symboliku zrození života, mateřství a rodiny. Jedinečná symbióza těchto dvou výjimečných umělců otevírá návštěvníkům pohled na život, který je barevný a neopakovatelný. Výstavu je také možné si prohlédnout (vůbec poprvé v historii DJKT) z pohodlí domova, a to na: www.djkt.eu/aktualita-vystavy

Vernisáž se uskuteční 4. září v 16.30 ve Foyer Miroslava Horníčka na Malé scéně.

Vernisáž se uskuteční 9. září v 16.30 ve foyer Nové scény.

Obě výstavy budou ve foyer k vidění až do konce roku 2021.

PŘEDPLATNÉ 2022

DOKONALÁ POLOVINA *s divadlem*

Mimořádně na půl roku od ledna do června | **V PRODEJI OD 11. ŘÍJNA 2021**